UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

БЕРЕЗНЯ 1971
11
Число № 10
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
March 11, 1971

ЧОТИРИ АМЕРИКАНСЬКІ ВОЯКИ, що їх були захопили, а відтак звільнили турецькі терористи: зліва направо: Дж. Сексон, Л. Ґівер, Р. Карасі, Дж. Ґолсон.

ТУРКИ ЗНОВУ ЗАХОПИЛИ АМЕРИКАНЦІВ

Минулого тижня кілька турецьких терористів захопили чотирьох американських вояків, що сторожили американську летунську базу недалеко Анкари. Терористи домагалися 400,000 дол. окупу та грозили, що постріляють вояків, якщо американці не заплатять вимаганої суми. При тому терористи навіть не сказали, де вимагані гроші мали б бути зложені.

Американський амбасадор у Туреччині В. Гендлі звернувся до терористів із закликом звільнити захоплених вояків. 2,000 турецьких поліцистів та вояків шукали ахоплених американців протягом п'яти днів.

Поліція перевела обшук у домах, де живуть студенти університету, бо підозрівала, що терористи можуть бути членами комунізуючої організації „Турецька армія національного визволення", членами якої є переважно університетські студенти. В часі обшуків студенти звели бійку з поліцією, яка застрілила одного студента.

Після шести днів терористи звільнили захоплених американців без ніякого окупу. Всі вояки здорові й кажуть, що терористи поводилися з ними ввічливо, лише не кажуть, бодай публічно, хто вони й де їх держали.

Хочуть дати працю студентам

Федеральний уряд плянує виплатити 60 мільйонів долярів, щоб студентам у час літніх вакацій дати нагоду заробітку.

Ці гроші були б зужиті в той спосіб: 20,000 студентів переходило б військовий вишкіл у військових базах; 30,000 студентам уряд хоче вможливити подорожувати по Канаді та в інших країнах; деяка кількість студентів поїде на вакації до західноевропейських країн, а звідти до Канади приїдуть европейські студенти; уряд влаштує курси для другої офіційної мови (англійської або французької), щоб студенти мали нагоду навчитися другої канадської мови, яка їм придасться в їхній життєвій кар'єрі; бл. 30,000 студентів дістане працю при засаджуванні дерев, очищуванні рік та усуванні затруєння в ріках та озерах; бл. 500 студентам буде вможливене таборування в окремих таборах у підбігунових околицях, де вони будуть переводити різні поміри.

Для 400,000 молоді буде вможливлене подорожування по Канаді, щоб краще її пізнати. Зокрема уряд подбає про приміщення та нічліги по приютах, домах молоді ітд. Піклуватися про молодь у час подорожей будуть Канадський червоний хрест та організації молоді.

Дозволяють жидам виїхати

30 завзятих советських жидів влаштували демонстративний сидячий страйк перед советським парляментом у Москві, бо їх не впустили до пашпортового бюра, що міститься в будинку поблизу. Після кількагодинної демонстрації советський уряд дозволив усім 30 жидам виїхати до Ізраїлю.

Воюють за столицю

Мешканці італійського міста Реджо Калябрія від липня м.р. боролися за те, щоб їх місто було столицею провінції. Провінційна рада була іншої думки й проголосила столицею провінції інше місто Катанцаро. Обурені мешканці Реджо Калябрія від того часу влаштовують демонстрації проти уряду й поліції. Минулого тижня поліція мусіла вживати водних „гармат", щоб охолодили розгарячені умі калябрійців.

КАНАДСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ОДРУЖИВСЯ

Велику несподіванку всім канадцям учинив федеральний прем'єр П. Трюдо, що минулого четверга одружився з 22-річною Маргаритою Сінклер, дочкою кол. федерального міністра, а тепер члена «Пріві Кавнсіл»-у. Вінчання 51-річного прем'єра відбулося в невеликій римо-католицькій церкві св. Стефана в північному Ванкувері.

Дружина прем'єра належала до Англіканської церкви, але перед вінчанням перейшла на католицтво. Вінчання було дуже скромне, в приявності членів обох родин. Дружбою був брат прем'єра, а дружкою — сестра молодої. Після весільного прийняття подружжя поїхало в Скелясті гори. Після чотирьох днів новозвінчані вернулися до Оттави, де їх на летовищі привітало кількасот осіб.

Дружина прем'єра студіювала політичні науки в університеті, а поза тим їздила на лещетах і тоді, мабуть, познайомилася з прем'єром, що також є завзятим лещетарем.

142 ЦАЛІ СНІГУ В МОНРЕАЛІ

Минулого тижня на Східну Канаду, зокрема на Монреаль впала чергова сніговія, яка засипала снігом всі дороги, залізничі шляхи та летовища. З минулотижневим снігом, досі в Монреалі впало 142 цалі снігу, найбільше в історії. На дорогах багато автомобілів застрягло в снігу, а подорожні мусіли шукати пристановища в найближчих оселях. Кільканадцять осіб згинуло від перевтому та серцевої атаки.

Ще всі шляхи та бічні вулиці міста не були очищені від четвергової сніжної бурі, як у суботу надійшла свіжа сніговія, що принесла дальших сім цалів снігу. Тим разом буря тривала коротко, й більших труднощів на головних шляхах та летовищах не було.

КИТАЙ ЗАПУСКАЄ ЧЕРГОВОГО САТЕЛІТА

Американська військова розвідка проголосила, що комуністичний Китай вистрілив у космічні простори чергового сателіта. Китайське радіо та преса не подали ніяких даних про його завдання. Американські розвідчі сателіти устійнили, що китайський сателіт кружляє навколо Землі протягом 106 хвилин та що він літає на висоті, що вагається між 1,100-152 миль.

1969 р. китайці вистрілили 381-фунтового сателіта, з якого увесь час лунав клич: „Схід червоний".

Американська розвідка повідомила, що крім будови сателітів та ракетних бомб, китайці працюють тепер над будовою бомбового літака за плянами, що їх дістали від СССР ще до політичних розходжень та над будовою атомового підводного судна.

Знову загроза війни

ПЕРЕМИР'Я ЗАКІНЧИЛОСЯ — МИРУ НЕ ВИДНО

Перемир'я між Ізраїлем та Арабськими державами закінчилося в неділю, і Єгипет відмовився його продовжити.

Арабські держави-Єгипет, Йорданія та Сирія — дали наказ своїм воякам бути готовими до бою кожної хвилини, але покищо війна ще не розпочалася. Лише з узбережжя Йордану вистрілено кілька ракетних бомб на ізраїльську оселю. Також ізраїльські війська стоять у бойовому поготівлі на усіх фронтах.

Сирійський генерал Г. Ассад сказав, що єдиним для арабів шляхом відібрати зайняті Ізраїлем землі є війна. Араби повинні перевести загальну мобілізацію, щоб могти впоратися з Ізраїлем, якому допомагають ЗДА, та щоб звільнити арабські землі від ізраїльського наїздника.

У міжчасі представники ЗДА і СССР роблять всі заходи, щоб не допустити до вибуху нової війни, і стараються вплинути на Ізраїль та арабів, щоб шукали шляхів порозуміння.

Дотеперішні переговори, що їх вів представник ОН шведський дипломат Ґ. Ярринґ, не дали ніякого вислідy. Арабські держави домагалися, щоб Ізраїль, згідно з рішенням ОН, перед мировими переговорами звільнив усі зайняті арабські землі. Ізраїль відмовився.

Крім того, Ізраїль заявив, що деякі частини зайнятих територій задержить, щоб мати належно забезпечені свої кордони.

Ізраїль не має заміру звільнити східній Єрусалим, що до 1967 р. належав до Йорданії, височину Ґолян, з якої сирійські вояки обстрілювали ізраїльські прикордонні оселі, та деякі місцевості над Суезьким каналом. Супроти такого становища Ізраїлю араби відмовилися дальше переговорювати.

Не зважаючи на зірвання офіційних переговорів, Ізраїль та Йорданія вели переговори приватно і, як подає американський журнал «Тайм», обидві сторони узгіднили головні точки порозуміння.

Кол. йорданська територія на захід від ріки Йордану залишилася б нічиєю. Мешканці тієї території мали б громадянство Йорданії й могли б свобідно переходити до Йорданії через ріку Йордан недалеко Єрихону. Ізраїль мав би на самому березі ріки Йордану військові станиці, які берегли б кордонів.

Передвоєнні кордони між обома країнами були б трохи змінені. Йорданія відступила б Ізраїлеві невеликий шматок землі поблизу Єрусалиму, де є манастир ченців-трапістів та невелику територію в другому місці.

Єрусалим залишиться ізраїльським містом, але єрусалимські араби будуть громадянами Йорданії й будуть мати окрему міську раду та будуть мати право брати участь у вирішуванні всіх справ, що стосуються мешканців Єрусалиму. Всі мусулманські святі місця будуть екстратериторіяльні й над ними повіватиме прапор Йорданії.

Не знати, чи Йорданія зможе погодитися на таку розв'язку з уваги на палестинських терористів та інші арабські держави, які домагаються, щоб Ізраїль звільнив уповні всі зайняті території.

Фармери мусять подати кількість збіжжя

Канадська збіжжева рада видала нові приписи для фармерів, що вирощують збіжжя на продаж. Кожний фармер, який буде брати книжку достав збіжжя від Збіжжевої ради в червні чи липні ц. р., мусить подати приблизну кількість збіжжя, що його він задумує доставити до збіжжевих елеваторів із цьогорічного збору.

Відповідно до того, фармери діставатимуть повідомлення, коли й скільки збіжжя можуть доставити.

Реченці будуть укладені так, щоб були догідні для фармерів з уваги на пору року та дороги, але фармери будуть мусіти тих реченців додержувати.

Другою новиною для фармерів, які вирощують збіжжя для промислових цілей, прим., ячмінь на пиво, жито та овес для фабрик горілок, чи льон та ріпак для виробництва олії, мають також заявити при відборі книжки достав, скільки поля вони засіяли тими рослинами й скільки врожаю з них можуть доставити.

Досі могли доставляти ті види збіжжя лише деякі фармери на основі спеціяльного привілею.

Тепер навіть, як фармер з якихось причин не може доставити стільки збіжжя, як зобов'язався, він не тратить своєї квоти і зможе доставити ту кількість, яку буде мати.

Цього року перепис населення в Канаді

Цього року відбудеться в Канаді черговий, 10-ий від часу конфедерації, повний перепис населення Канади.

До кінця травня 42,000 працівників бюра перепису відвідають кожну родину й передадуть книжечку з вказівками, як виповняти формулярі перепису. Всі дані до перепису населення мають бути подані з днем 1 червня ц. р. Опісля формуляр з записаними потрібними даними голова родини має вислати в окремій, заадресованій з оплаченою поштовою конверті, до бюра перепису. На фармах, де далеко до поштового уряду, працівники бюра перепису збиратимуть формулярі особисто. Вони теж допоможуть, якщо буде потрібно, виповнити формуляр.

Якщо хтось не вишле заповненого формуляра на час, то працівники бюра відвідають його знову й заберуть заповнений формуляр.

Формуляр для перепису мусить виповнити кожний голова родини та кожний самітний канадець. Хто відмовляється, може бути покараний грошовою карою до 100 долярів, або тюрмою до трьох місяців, або обома карами.

Загал канадців мусить подати такі дані: ім'я, день народження, родинний стан, стать, відношення до родини, з якою живе, та рідну мову. Одна третина канадців буде відповідати на інших 48 питань, як, прим., звання, заробітна платня, яку має освіту, в якій хаті живе, що залюбки купує, яким автомобілем їде, чи має телевізор та який ітд.

Перед переписом у всіх часописах, в радіо та телевізії будуть подані ще докладні вказівки та пояснення щодо самого переведення перепису та, як виповняти формулярі перепису.

Дорожчає нафтова ропа у Венесуелі

Уряд південноамериканської держави Венесуелі підвищив податок від нафтової ропи, щоб дістати додаткових 500 мільйонів податку. Наслідком того подорожчає пальне („гез") в східній частині ЗДА та східній Канаді. Підвишка буде бл. 2 центи на ґальон.

Нафтові промисловці нарікають на федеральний уряд, що не зробив нічого, щоб збудувати провід для транспорту нафтової ропи з Західної Канади до Східної. Тоді Канада не була б залежна від примх південноамериканських урядів, які накладають податки, яких їм потрібно.

* **На покриття провінційних видатків**, що перейшли один мільярд 200 мільйонів долярів, албертський уряд дістане від федерального уряду 217 мільйонів долярів.

* **Саскачеванська** провінційна асекураційна аґенція мала 1.03 мільйона прибутку за минулий рік. Аґенція мала 10% більше обезпечених автомобілів, а в провінції було менше, як звичайно автомобілевих випадків.

* **Обидві канадські** летунські лінії „Ер Кенада" та Сі-Пі-Ей підвишили ціни квитків за переліт в Канаді на 2-4 долярп, залежно від віддалі.

* **Від 1 квітня** канадська летунська лінія Сі-Пі-Ер розпочне правильні польоти до Тель-Авіву в Ізраїлі, а ізраїльська лінія «Ель Аль» до Монреалю, чотири рази в тижні.

* **Новий онтарійський** прем'єр В. Дейвіс заповів, що провінційний уряд постарає працю для 7,500 безробітних, які почнуть працювати в часі весняних місяців.

* **Залізнича компанія** Сі-Пі-Ар розбирає у Вінніпезі готель «Роял Александра», що був збудований 1905 р. В тому готелі відбулося багато українських з'їздів.

* **З нагоди 100-річчя** Британської Колюмбії відбудуться в часі між 20 червня та 1 липня ц. р. перегони автомобілів на шляху з Оттави до Вікторії, через Торонто, Вінніпеґ, Реджайну та Едмонтон. Довжина шляху 4,800 миль.

* **Летунська лінія** „Ер Кенада" вже має перший великий літак „Боїнґ 747", що може перевозити 365 пасажирів. Другий літак прийде 15 березня. Літаки будуть перевозити подорожніх на терені Канади між Монреалем та Ванкувером.

Коротні вістки

* **Кол. прем'єр Дж. Діфенбейкер** звернувся до канадського уряду з пропозицією, щоб уряд подав до ОН резолюцію, в якій засуджено б „жахливе поступування советської влади супроти жидів та інших культурних меншин". Міністр закордонних справ М. Шарп обіцяв узяти це до уваги.

* **Президент ЗДА Р. Нікцон** плянує відвідати Канаду та відбути розмови з канадським прем'єром П. Трюдо та федеральними міністрами. Реченець відвідин ще не еустійнено.

* **19-річний американський** рекрут Р. Тіндалл примусив американський пасажирський літак із 67 іншими рекрутами та цивільними пасажирами летіти до Ванкувер. Тіндалла арештувано, й канадська іміґраційна влада мають вирішити, чи його видати до ЗДА.

* **У своєму політичному** звіті до конгресу ЗДА, президент ЗДА Р. Нікцон сказав, що СССР вже перегнав ЗДА в кількості міжконтинентальних ракетних бомб у відношенні 1,440 до 1,054, а в кількості ракетних бомб, вистрілюваних з підводних суден, є ще позаду у відношенні 350-656, але зможе дігнати ЗДА протягом трьох років.

* **Фінанси Ню Йорку** не в найкращому стні. Щоб заощадити гроші, управа міста звільнила з праці 16.500 вчителів, здержала будову нових та направу старих шкільних будинків та завісила різні надпрограмові курси.

* **У Мюнхені**, Німеччина, син кол. гітлерівського достойника та один турок захопили семирічного хлопчика, за якого звільнення дістали 47,900 дол. Тепер поліція арештувала обох злочинців і відібрала 39,000 дол.

* **В Цюріху**, Швайцарія, вибух вогонь у великій психіятричній клініці. В пожежі згинуло 28 осіб. Вогонь розпочався в коробці з непотрібними паперами.

* **Міністерство транспорту** ЗДА видало закон, на основі якого всі автомобілі виробництва 1974 р. мусять мати урядження для забезпеки подорожних на передньому сидженні перед зударами автомобілів, при скорости 30 миль на годину.

* **ЗДА переведуть** ще один зрив атомової бомби для переведення дослідів над використанням атомової енерґії для мирних цілей, а відтак заперестануть дальших зривів. Причина: заощадження грошей та небезпека затруєння повітря.

* **Югославський президент** Тіто має відвідати цього місяця Італію. Заповіджені на кінець минулого року відвідини Тіта відкладено, бо італійський міністер закордонних справ А. Моро сказав, що Італія не зречеться земель, які після війни забрала Югославія. Тепер справу вияснено.

* **Совєтська влада** дала дружину советського письменника А. Солженіцина, що недавно дістав нагороду Нобеля, до лічниці для умово хворих, бо вона «потребує лікування».

* **У часі німецько-польських** переговорів у Варшаві, німці викрили у приміщенні своєї делеґації 8 підслухових апаратів. Керівник делеґації німецький міністер закордонних справ Шель не хотів протестувати, але наказав своїй делеґації порозумівaтися між собою при помочі записок.

* **З Тайвані (Формоза)** китайці викинули американського методистського духовника М. Торнберрі та його дружину за те, що критикуваали теперішній китайський націоналістичний уряд. То перша депортація американців з Тайвані.

* **В південноамериканській** республіці Чіле, де є тепер перший леґально вибраний комуністичний президент, революційна організація конфіскує великі та середні фарми та передає їх тамошнім індіянам. Власники не дістають ніякого відшкодування.

* **Наслідком великих доців** у Бразилії, прорвалася гребля. 13 осіб згинуло, а 30 досі не віднайдено. Матеріяльні шкоди теж поважні.

ЗАВЗЯТИЙ СПОРТОВЕЦЬ Ст. Ґлени, що колись брав участь в автомобілевих перегонах, є тепер керівником готелю в Франконії, Ню Гейвен, ЗДА. Свою енергію він розряджує тепер в їзді на лещетах. На світлині: Ґлени з лещетами скаче з даху будинку.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

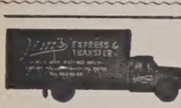

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОПТОМЕТРИСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціаліст нيркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціаліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

І З ЗАЯВАМИ ПРО МАЙНО БУВ ДЕКОЛИ КЛОПІТ...

В. ГАВРИШ

Сьогодні пенсії для старших канадців виплачує федеральний уряд з Оттаві. Право до федеральної пенсії має кожний канадець що закінчив 65 років життя й має канадське громадянство, без уваги на те, яке він має майно. Провінційний уряд доплачує додаток до федеральної пенсії лише тим, які не мають власного майна, чи більших прибутків, означених законом.

Як у 1935 р. впроваджено в Алберті пенсії для старших людей, пенсії виплачував провінційний уряд, який діставав зворот частини грошей від федерального уряду. Внески (аплікації) н пенсію, в тому часі 30.00 дол., треба було подавати до провінційного уряду й там треба було теж подати заяву про майно внескодавця. Ті внески, а зокрема заяву, мусів завірити уповноважений („коммішенер оф овт"), перед яким внескодавець складав офіційну заяву, неначе своєрідну присягу, що все, що він подав про своє майно, є правдиве. Очивидно, що за свою заяву відповідав сам внескодавець, якого за неправдиві зізнання перед уповноваженим могли ще й потягнути до карної відповідальності.

До мене приходило багато людей, щоб я їм виповнив їхні внески і ствердив їхні заяви, бо я був, і ще й досі є, уповноваженим й маю право завіряти всякі офіційні документи. Багато наших старших людей зовсім не знали англійської мови, а багато не знало загалом писати, то для них моя допомога була великим добродійством. Очивидно, що кожний з них хотів мені за те якось віддячитися. Як я скінчив виповняти внесок, звичайно питалися мене, кілько мені належиться. А я питався їх, кілько вони мають грошей. Звичайно, ніхто не мав більше, як п'ять долярів. „Ну, а з чого ви будете жити до того часу, заки дістанете пенсію?" — питався я. „Та я собі якось дам раду, а ви таки щось візьміть за свій труд" — просив він. Я тоді, щоб його заспокоїти, брав звичайно доляра й на тому справа кінчалася. Я мав свій незлий прибуток з агенції й мені вповні вистарчало на прожиток, а багато з тих внескодавців на мали ніякого майна, то як я мав від них брати якісь гроші?

Назагал наші поселенці подавали правильні заяви про своє майно й я з чистою совістю підписував їхні внески. Але були деякі й інші. Вони прим. промовчували, що мали постійний місячний прибуток з винайму кімнати чи кімнат у підвалі будинку, або не подавали, що дружина працює й заробляє гроші ітд. В той спосіб вони закривали свої прибутки й діставали пенсію. Відтак пенсійні інспектори ходили на контролю й багатьом відібрали пенсію, як побачили що їх зізнання про майно неправдиве. Дехто ще мав відтак клопіт із судом за фальшиві зізнання. Коли до мене приходив хтось, кого я знав і подавав неправдиві дані про своє майно, я такого внеску не підписував і ще й перестетігав внескодавця, що може мати клопіт. Деякі мене слухали й подавали правдиві зізнання, а деякі нарікали, що я за строгий і йшли шукати когось іншого, щоб їм виповнив внесок й підписав те, що вони там подали про своє майно.

Найрадше йшли такі люде до Олекси Ш. в Едмонтоні, який теж виповняв внески й підписував заяви як уповноважений. Він за виповнення заяви не брав ніякої оплати, але домагався від кожного внескодавця, щоб дав йому перший пенсійний чек. І, звичайно, пенсіонери годилися, бо й що ж мали іншого робити. Олекса зовсім не звертав уваги на те, чи внескодавці подають правдиві заяви про своє майно, чи щось затаюють, як теж не казав про те й внескодавцям, як вони підписували при ньому заяву. Через якийсь час все йшло гладко, але одного разу штука з затаюванням майна не вдалася.

До Едмонтону приїхав був із Смокі Лейк фармар Василь Ф. й купив, за моїм посередництвом, хату в Едмонтоні. Хата мала в підвалі окреме мешкання („бейзментсвіт"), за яке Василь діставав 105 дол. місячно. Василь з дружиною мешкав на головній підлозі. До того його дружина ще працювала в місті, в різні. Як Василеві скінчилося 65 років, він прийшов до мене, щоб я виповнив йому внесок на пенсію. Я звернув увагу Василеві, що йому неможливим буде дістати пенсію, бо він має гроші в банку, його дружина працює й заробляє незлі гроші, а до того він ще має постійний прибуток з винайму мешкання в підвалі. Я не лише відмовився підписати Василеві заяву, але ще й радив йому не подавати внеску на пенсію загалом. Але Василь мене не послухав, ще й був лихий на мене, що я не хочу йому допомогти. Він пішов, очивидно, до Олекси. Той підписав йому його заяву й Василь дістав пенсію.

Одного дня він прийшов до мене, щоб я йому продав хату. Я скоро знайшов купця й продав йому хату за 16,000.00 дол. готівкою, а рівночасно знайшов йому другу в іншому місці. Як Василь перейшов жити до другої хати, написав письмо до пенсійного бюра, щоб йому присилали пенсійні чеки на іншу одресу. Пенсійне бюро вислало скоро потім свого інспектора, який перевірив, чому Василь змінив адресу, а, як довідався, що він купив хату, пішов до реєстраційного бюра продажів й довідався, за кілько Василь продав свою першу хату й за кілько купив другу. Після того Василь дістав поручевого листа з бюра пенсій, щоб протягом 10 днів повернув неправильно одержані пенсійні гроші в сумі 975.00 дол., бо інакше бюро передасть справу судові.

Обурений Василь прийшов до мойого бюра й наробив крику, що я зголосив у пенсійному бюрі, що він має майно й він тепер має клопіт. Я ледви його втихомирив й поволі вияснив йому, що він сам на себе зробив донос, як змінив адресу, бо інспектори пенсійного бюра постійно перевіряють нові адреси пенсіонерів. Вони підозрівають, що хтось міг затаїти передтим, що мав власну хату, а потім вертається назад до неї мешкати. Василь мене послухав й повернув гроші. Він ще був щасливий, що його не потягнули до відповідальності за фальшиву заяву, підтверджену перед уповноваженим. Василь дістав пенсію аж, як йому скінчилося 70 років і вже давали федеральні пенсії усім, без уваги на майно.

Очивидно, що Олекса своїх 30.00 дол. Василеві не повернув. Добре, що Василь не сказав інспекторові, що Олекса знав про його прибутки й всетаки підписав заяву. Бо Олексу могли були тоді потягнути до відповідальности. Таких випадків було більше, але про них усі мовчали.

Мені були лише дивно з Олекси, бо він був заможний чоловік і йому не треба було тягнути 30.00 дол. від кожного пенсіонера, навіть від такого, якому пенсія не належалася, щоб лиш заробити своїх 30.00 дол. Хоч може для декого й варто було дати перший чек, щоб лиш дістати пенсію, навіть може часом й незаслужено. Треба пам'ятати, що в тому часі доляр мав не ту вартість, що сьогодні. За гроші було дуже тяжко й хто мав якийсь гріш, то міг якось жити. Тому й не можна дивуватися та осуджувати тих, що робили всякі можливі старання, нераз навіть незгідні з законом, щоб лиш здобути, сьогодні марних, 30.00 долярів, які їм забезпечували прожиток.

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні.
Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

Роман Громницький старається про номінацію

Роман Громницький

Цим подаю до відома, що я стараюся про номінацію на посольського кандидата з Нової Демократичної Партії (НДП) в Едмонтоні — Едмонтон-Кінгсвей (126 вул. - 107 авеню, 106 вул. - Сейнт Алберт трейл і Гровт ровд).

Номінаційні збори відбудуться в Юніон Сентер (106 авеню і 104 вул.), кімната ч. 2, у вівторок, 9 березня в год. 8:30 вечора.

Я піддержую вповні програму, що її недавно було ухвалено на конвенції партії НДП та провідника партії Грента Нотлі. В березні 1970 р. мене вибрано президентом асоціації НДП тої виборчої округи.

За фахом я журналіст, давніше вчителював, маю ступень магістра з ділянки історії та політичних наук. Я є членом чи прихильником різних українських організацій.

Якщо Ви живете в моїй виборчій окрузі й бажаєте мене піддержати, прошу подзвонити на число 422-4204 від суботи до понеділка вечора, або прийдіть скорше на збори, щоб Ви могли одержати право голосу.

Буду Вам вельми вдячний за Вашу піддержку.

Роман Громницький
(Огол.)

Слідами піоенрів...

(закінчення з 6 стор.)

Канаді" — „Гомін України", травень ,1951; „Канадійські українці в світлі перепису людности Канади 1951', — в „Матеріяли IV-ої Наукової Конференції НТШ", Торонто, 1953; „Розселення українців у Канаді", Вінніпег, 1957; „Українське населення Канади: Поселення й демографічна характеристика", Вид. К.НТШ, Торонто, 1958). Для створення кращих можливостей для українських демографічних та економічних дослідів окрема статистична комісія під керівництвом Сенатора П. Юзика опрацьовує „Історичний статистичний довідник українців Канади".

Теренові досліди і їх завдання. Поруч перевірених статистичних даних, документів та інших джерельних матеріялів, переважно зібраних у центральних архівах та оголошених друком, ніяка дослідна праця не повинна поминути багато інформативного матеріялу льокального характеру, що не потрапив до бібліотек та архівів, або такого, що його можна зібрати у безпосередній зустрічі з людьми і природою досліджуваного терену. Одночасно дослідник має змогу спостерігати перебіг окремих явищ на місцях у їх природному і культурному середовищі, повірнювати їх і витягати відповідні висновки. Хоч теренові досліди є вимогою кожної праці, що відноситься до життя й діяльности людини в даній області, то вони є конечними в працях географічних, демографічних і господарських.

Полеві досліди получені, однак, не тільки з великими витратами часу але і гроша. Звичайно їх кошт перевищує можливості окремих науковців. В випадку українського дослідника вони майже неможливі без посторонної помочі. Тому з правдивим признанням треба відзначити позитивну поставу до наміченого проєкту Канадської ради, яка признала дотацію на покриття фінансових видатків полевих праць.

На полеві досліди використано літні місяці 1969 р. В часі від 20 червня до 27 серпня відвідано понад 150 місцевостей українських поселень у всіх трьох степових провінціях, занотовано інформації в зустрічі з кількома сотнями осіб, зібрано багатий картографічний та інформативний оголошений друком матеріял в тому деякі документи, зроблено кількасот знимок. Непередбачені перешкоди унеможливили відвідання околиць Піс Рівер і Ледук.

КРАДУТЬ ЗБРОЮ З ВІЙСЬКОВИХ БАЗ

Протягом минулих п'яти років з канадських військових баз у Канаді та Европі вкрадено зброї загальної вартости 28,519 дол. Арештовано 22 особи. Найбільше зброї вкрадено в Онтаріо: загальної вартости 8,711.30 дол. В Европі вкрадена зброя коштувала 5,287.78 дол. Всіх крадежів було 114; злодіїв викрито лише в 13 випадках.

ВЕРТАЙТЕСЯ НАЗАД ДО ЕВРОПИ...

Вчителі албертських шкіл відбували в Едмонтоні нараду, і під час наради один з учителів запитався 19-річного заступника провідника албертських індіян, що вчителі могли би зробити, щоб допомогти дітям індіян та мішанців (метисів). Молодий індіянин Арт Мануель мав коротку відповідь: «Забирайтеся до Европи й залишіть нас тут у спокою».

● **У Києві вже вдруге мистецька комісія відкинула всі проекти пам'ятника, що його мали збудувати на пам'ятку «з'єднання українського народу в єдиній Українській Радянській Державі».**

BROKEN OAT ROLLER SHAFTS
M-F Front Spindle Threads, Broken spindles, Splines, inc. J-D Crankshaft; Heads, Blocks, Axles, Threads, Housings; Lawn Mower crankshafts straightened, Straighten anything! Our jobs stand up!
You name it, we'll fix it for you, save you big money.
SYMONS METALWORKERS
Rocanville, Saskatchewen
Since 1923

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати в масті і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

SAVE $$$$
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

ПОТРІБНО ВАМ ГОТІВКИ?

Принесіть нам ваші квитки для прибуткового податку ("інком текс") — Т-4, а ми зміняємо їх негайно на готівку.

Q & R INCOME TAX Service
10343 - 97 Street
Edmonton, Alberta
Tel.: 423-1534

Найбільший склад матеріялів для будови та направи ВОДОТЯГІВ та ОГРІВАННЯ в місті
PLUMBING VILLAGE
DO IT YOURSELF PLUMBING & HEATING CENTRE
8025 - 104 St., EDMONTON, Alta. For Service Ph.: 433-3124

Лиш за $1.00 можете виграти
Один з
5 АВТОМОБІЛІВ

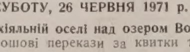

2 Buick Lesabres and 3 Pontiac Parisiennes

Розиграш квитків на автомобілі відбудеться в
СУБОТУ, 26 ЧЕРВНЯ 1971 р.
в епархіяльній оселі над озером Вобман.

Чеки чи грошові перекази за квитки треба виставляти на:

UKRAINIAN CATHOLIC DIOCESAN RECREATION BRANCH
P.O. Box 6330 — Postal Station C
Edmonton 20, Alberta

Please send me .... tickets at $1 per ticket on the 1971 Car Raffle.
Enclosed is my remittance (either cheque or money order).
Name ....
Address ....
....
Telephone ....

This sweepstake is conducted by the Ukrainian Catholic Diocesan Recreation Branch under the authority of the Government of the Province of Alberta.

КВИТКИ НА АВТОМОБІЛІ можна набути в кожного члена:
Української католицької парафії в Алберті.
В КРАМНИЦЯХ ВАШОГО МІСТА, де у вікні є виставлена афіша про розиграш.

Any member Ukrainian Catholic Parishes and Businesses Displaying Poster in your town.

Phone 422-2606 Phone 424-2462
MONTGOMERY TIRE SERVICE LTD.
COMPLETE TIRE SERVICE
New and Used Passenger, Farm and Truck Tires
Jerry Montgomery Res. 475-4123
10212 - 96 STREET EDMONTON, ALBERTA

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези
Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.
Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ТУРИСТИЧНЕ БЮРО В КАНАДІ
"БЛЮР"
1190 Блюр Ст. Вест, Торонто 172, Онтаріо
тел.: 535-2135 — 535-2136
ПОВІДОМЛЯЄ ЩО:
ВІДКРИТЕ НИМ ПЕРШЕ
УКРАЇНСЬКЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО В ЕДМОНТОНІ
представником якого був п. Мирон ТАРНАВСЬКИЙ
ПЕРЕНЕСЛОСЯ ДО ПРИМІЩЕННЯ
Victoria Real Estate Ltd.
10824 - 97 Street, Edmonton, Alberta
Bus. 422-0770 – Phones – Res. 439-6589
і від тепер його репрезентує
п. Іван ВОРОБЕЦЬ-КАРПАТСЬКИЙ

ЕДМОНТОН – ТОРОНТО – КИЇВ
Прямий політ в Україну
люксусовим чартерованим літаком
ТІЛЬКИ 685.00 ДОЛ. З ТОРОНТА. В обі сторони.
ЦІНА ВКЛЮЧАЄ: ПЕРЕВІЗ 66 ФУНТІВ БАГАЖУ, ХАРЧІ, НАПИТКИ, ГОТЕЛІ, ТА ЕКСКУРСІЇ З КИЄВА ДО:
Львова, Тернополя, Чернівців, Сочі, Одеса і Рівного
ВИБИРАЙТЕ СОБІ ДО ВПОДОБИ ДАТУ ВІД'ЇЗДУ
Травень: 20-го і 24-го червень: 3-го і 29-го
липень: 11-го і 27-го серпень: 4-го, 17-го і 22-го
За ширшими і докладними інформаціями звертайтеся
в Едмонтоні до нашого представника
Івана ВОРОБЕЦЬ-КАРПАТСЬКОГО
VICTORIA REAL ESTATE LTD.
10824 - 97 Street, Edmonton, Alberta
Bus.: 422-0770 – PHONES – Res.: 439-6589
Перше українське туристичне бюро в Канаді
„БЛЮР"
МАРКІЯНА КОГУТА
BLOOR TRAVEL AGENCY
1140 Bloor St., West. Toronto, Ontario
Telephone: 535-2135/6

ВІСТІ З ТОРОНТА

«ХРЕСТОМАТІЯ»

Об'єднання українських педагогів Канади опублікувало «Хрестоматію нової української літератури», призначену для учнів вищих кляс і студентів університетів.

Книжку опрацювала д-р О. Копач.

СТОРІЧЧЯ Л. УКРАЇНКИ

Літературно-мистецький клюб АДУК організував вечір для відзначення ювілею Лесі Українки. Були дві доповіді (Л. Вертипорох та А. Стебельська), а після цього мистецька програма.

ДІЯЧ УНДО

На пошану 75-річного голови УНДО Ол. Яворського підготовляють бенкет, що відбудеться наприкінці березня.

ДОПОВІДЬ КУРИЛИКА

Заходом відділу Асоціяції діячів української культури відбувся вдалий вечір, на якому з доповіддю виступив наш славний земляк Василь Курилик. Мистець-маляр В. Курилик славив себе високомистецькими картинами з життя українських піонерів.

Доповідь п.з. «Тематика не перешкоджує мистцеві» була ілюстрована багатьма прозірками.

ЗБОРИ УНО

З великою участю членів відбулися загальні збори філії УНО. Головою управи є п. М. Ромах.

З'ЇЗД ПЛАСТУ

Вже почалась підготова до 10 крайового з'їзду Пласту. З'їзд буде 1 і 2 травня.

ГІСТЬ З АНГЛІЇ

В Українському домі д-р Святослав Фостун з Англії мав доповідь «Міжнародне політичне становище». С. Фостун є секретарем СУБ у Великобританії.

«ТРАЙДЕНТ»

Владика Ісидор довершив благословення нового будинку фірми «Трайдент». Фірма, яку очолює п. М. Івасиків, постала 1958 року і тепер має багато відділів продажу і купна реальностей.

УНСОЮЗ

У готелі «Кінг Едверд» 28 лютого було засідання канадського представництва УН Союзу. Головою представництва є сен. П. Юзик.

В. Дідюк

ОЛЕГ ШТУЛЬ-ЖДАНОВИЧ ПРО ПОЛІТИЧНЕ СТАНОВИЩЕ

Беріть молодь до політичної роботи

«Ми замало витягнули практичних висновків із загального явища політизації молоді у світі. Коли витягнемо ці висновки, то тим допоможемо й Україні, і собі самим», сказав у Парижі голова ПУН (Проводу українських націоналістів) Олег Штуль-Жданович.

В інтерв'ю, яке він дав вінніпезькому «Новому шляхові», п. Штуль сказав, що наші політичні провідники не усвідомлюють належно факту, що не вони, а молодь має «найкращий доступ до спільнот, серед яких живемо».

Про УНРаду голова ПУН сказав: «УНРада опинилися в дуже складній ситуації. Опозиція не грає свої ролі, а формальна більшість не створює для цього належних умов».

«Еміграція, — сказав п. Штуль, — повинна стояти на максималістичних позиціях. Коли наші брати під окупацією можуть на якомусь ступні змагатися за здійснення конституції, то ми повинні голосити повний розвал імперії і цю думну закорінювати в усьому світі».

У деяких політичних партіях української еміграції велике тепер розбиття. «Це випливає з браку конкретної діяльности та браку програмового вивершення», сказав п. Штуль. «Я так і не бачу засадничих розходжень між двома частинами УРДП (Української революційно-демократичної партії). Береться таку чи іншу фразу, з неї робиться концепцію, якої в дійсності нема, або яка нездійсненна, і з того виникають розлами».

УРДПартія, на думку п. Штуля, «незвичайно потрібна як точка фіксації наддніпрянської з-підсовєтської еміґрації».

Т.зв. мельниківській фракції ОУН не загрожує ніяке розбиття. «В нашій організації є люди різних поколінь, різного темпераменту, з дуже значними різницями у поглядах на поодинокі справи тактичного порядку. Але навчені драмою розколу в ОУН 1940 р., ми відкрили вентилі безпеки. У нас допускається різниця поглядів, у нас вона вільно дискутується на конференціях і в пресі. У вільній дискусії ми доходимо до узгіднень засадничих справ. І це робимо періодично».

КАРД. СЮНЕНС:

Церква: та сама і змінна

Парадокс Церкви в тому, що вона та сама і водночас змінна, сказав бельгійський кардинал Леон Сюненс у Судбурі, Онт., де бл. 1,000 осіб слухало його доповіді.

Дехто, сказав гість, нарікає, нібито II Ватиканський собор, замість допомоги, приніс Церкві багато клопоту. «Насправді, Собор не створив труднощів, тільки показав їх».

В минулій історії Церква не справилася з деякими важливими справами, сказав кардинал Сюненс. Місійна діяльність зазнала поразки через латинську мову і західну ментальність місіонерів.

Папа був і буде верховною владою Церкви, однак «децентралізація влади конче потрібна», сказав кардинал Сюненс. На його думку, до священства доведеться допускати також одружених чоловіків, діти яких виросли і не потребують опіки. На увагу заслуговує теж питання жінок-дияконіс.

«Дух Святий ніколи не покине Божого народу. Господь хоче, що незмінна Церква раз-у-раз достосовувала свою діяльність до потреб людства даного часу».

ПОВІДОМЛЕННЯ СТАНИЦІ БРАТСТВА УСС

По виїзді голови Едмонтонської станиці Братства УСС д-ра Ів. Романкова до ЗДА — діловодство станиці веде далі дотеперішній заступник голови інж. Василь Горбай.

Листи просять слати на адресу: Brotherhood U.S.S., 9525 - 110 A Ave., Edmonton, Alta.

Станиця просить інші газети передрукувати це повідомлення.

Вісті з Едмонтону

Шкільна молодь дає справді гарний концерт

(мф) По вдалій вечірці української молоді 28 лютого в університеті, в неділю 7 березня в Ювілейній авдиторії молодь дала справді гарний концерт під гаслом «Шкільна українська молодь — Тарасові Шевченкові».

По гимні „О, Канадо", хор, зложений з бл. 500 учнів, почав програму „Заповітом" Шевченка. Серед слухачів, що по береги виповнили велику залю, запанувало глибоке зворушення. Молодь на сцені, вся в народних одягах, в такому числі завжди робить сильне враження. „Маючи таку молодь, не пропадемо", шепче мені зворушено мій сусід.

Могутньо лунає „Заповіт". Диригує п. С. Ґрох, який дуже добре навчив цей великий хор.

Далі — вступне слово. Говорить п-а Т. Осташевська мовою українською та англійською. Подає коротко відомості про Шевченка і каже, що українська молодь Едмонтону хоче щороку давати Шевченківський концерт.

Великий збірний хор співає ще дві пісні: «Садок вишневий» і «Кантату» П. Новосумця.

Тих бл. 500 учасників хору — то учні наших рідних шкіл і Курсів українознавства. Декілька громадян звертались до Шкільної Ради КУК з побажанням, щоб на другий рік у такому концерті взяла участь також молодь, що вивчає українську мову в державних школах Едмонтону.

На сцені були виступи поодиноких рідних шкіл. Учні парафії св. Андрія И. Крищук і Д. Єлков деклямують «Тарасове свято», учні рідної школи УНО — вірш «На роковини Шевченка». Учні рідної школи парафії св. Юрія виводять гарно уложений і добре вивчений монтаж «Тарасове життя». Велика кількість молоді, з написом на таблицях «Учітеся, брати мої, і чужого научайтесь, свого не цурайтесь», зробила на присутніх дуже миле враження. Далі, йде деклямація Олі Горобець з рідної школи парафії св. Іллі («До Основ'яненка»).

Учениці державної школи ім. св. Йосифа (єдиної державної школи, що взяла участь у концерті), Л. Кукурба і Д. Шевчук, співали при акомпаньяменті М. Цинцара дует «Зоре моя вечірняя». В останній точці перед перервою виступають під керівництвом п. В. Савчука учні катедральної парафії св. Івана і парафії св. Михаїла зі збірною деклямацією «Посланія» Шевченка.

По перерві першою точкою був балет рідної школи парафії св. Василія п.з. «Мені тринадцятий минало». При деклямації, молодь прегарно виконала поодинокі сцени балету. Пн. Л. і Я. Вовк вложили багато праці вивчити і здисциплінувати такий удалий і хореографічно добре складений балет.

Головним промовцем була учениця Курсів українознавства п-а Р. Ільків. Її слово було змістовне, добре опрацьоване.

По доповіді п-а Галя Дитиняк, теж учениця Курсів українознавства, співала дві пісні Лисенка. Далі учні катедральної парафії св. Иосафата збірно деклямували «Огні горять».

Врешті з двома піснями виступив добре зіспіваний хор Курсів українознавства під диригентурою п. С. Ґроха. Накінець — український національний гимн, що його співав хор разом публікою.

Вже цей перелік, сподіваюся, свідчить про чималу працю, яку вложила наша молодь, при всіх своїх шкільних обов'язках, щоб вшанувати пам'ять нашого геніяльного Шевченка. Попрацювали теж наші вчителі та комітет, до котрого з рамену Шкільної Ради КУК входили п. Р. Осташевський (голова), п-і Цимбалюк, п-і Климкович, п-а Задорожна, п. Ґрох і п. Савчук.

Такі виступи нашої молоді дозволяють нам сміливіше дивитися в майбутнє.

Сесія НТШ: «Путь із варягів до греків»

Хоч у неділю, 7-го березня, відбулося більше імпрез, то на сесію НТШ з доповіддю професора Гарвардського університету О. Пріцака прийшло поважне число слухачів (бл. 100). Тема доповіді: «Путь із варягів до греків».

Доповідачеві вдалося устійнити, яке північне місто було початком тієї путі. Досі було відомо, що вела вона до Константинополя. Південний відтинок шляху, з Києва до Константинополя, описав докладно цісар Констянтин VII Порфірородний, подавши навіть назви Дніпрових порогів. Опис північного відтинка шляху, з Києва до устя Неви, можна знайти у «Повісті временних літ». Та не у Новгороді кінчався шлях.

На підставі праці Адама Бременського (Історія гамбурзької митрополії) проф. Пріцак твердить, що варязьким містом, з якого починався шлях, було місто Юмне (або Вольна) над Балтійським морем, при гирлі ріки Одри. Адам Бременський називає це місто найбільшим у тогочасній Европі і пише, що жили там слов'яни, теж греки та чужинці з Саксонії, яким, однак, не було вільно визнавати Христову віру, бо місто було поганське. Мало воно купецький характер; там можна було дістати кожний товар, включно з грецьким вогнем.

Слов'янами, що жили над Одрою, були лютичі. На думку доповідача, їх, а не шведів чи інших скандинавців, треба уважати тими варягами, до яких провадив відомий в історії шлях з греків.

Путь «із варягів у греки», повстала десь у VII-IX ст. Коли магометанський світ завоював частину Европи, давні торговельні осередки над Середземним морем підупали і треба було шукати нових торговельних шляхів. Найбільше пошукуваним товаром були тоді невільники — робоча сила, а їх постачали в першу чергу слов'янські поганські території (назва «слявус» походить від «склявус» — невільник).

Не всі слухачі погоджувалися з доповідачем, що варяги — то слов'яни-лютичі (проф. І. Лисяк-Рудницький). Заторкнено теж питання походження назві «Русь» (проф. Я. Славутич, інж. М. Фляк), хоч доповідач не уважає, що походження цієї (чи будь-якої іншої) назви є насправді важним.

Проф. Яр. Славутич представив доповідача, що є автором численних наукових праць. Тепер опрацьовує історію України на тлі історії евразійського степу.

Успішною сесією провадив голова Осередку НТШ інж. В. Кунда. Він повідомив слухачів, що у квітні приїде проф. В. Янів, ректор УВУ у Мюнхені.

На осінь Осередок НТШ плянує сесії, присвячені Л. Украінці та В. Стефаникові, яких сторічні ювілеї відзначаємо цього року.

М. А. Кейван

Роман Шухевич – приклад для молоді

Генерал Роман Шухевич, головний командир УПА, є геройським прикладом для нашої молоді, сказав о. Методій Ничка ЧСВВ, колишній капелян УПА. Р. Шухевич виховував своїх вояків не в ненависті до ворога, а в любові до рідного народу. Так повинні і ми виховувати молоде покоління. Любов до рідного народу і взаємна пошана повинна бути головною прикметою наші спільноти в Канаді, сказав о. Ничка.

5 березня, в 21-і роковини смерти Р. Шухевича, відправлено в катедральній церкві св. Йосафата заупокійну Службу Божу й Панахиду. Багато людей було в церкві.

В УНДомі з цього приводу були окремі сходини заходом організацій Українського визвольного фронту.

Едмонтонський відділ ЛВУ недавно вибрав управу на 1971 рік у такому складі: голова М. Сус; заступник голови інж. М. Когут; секретарі: М. Шмігельський і М. Соханівський; організаційні референти: С. Боєчко, О. Лесів, О. Зинич; скарбник О. Коківь; референт зовнішніх зв'язків О. Татчин; кольпортер О. Дніпровий; члени управи: І. Хома О. Цинцар, Р. Чучман, С. Мазур, інж. Б. Рудик, М. Шрам Г. Зинич; контрольна комісія д-р В. Гирак, І. Пшоняк, В Вагнюк; суспільна опіка: І. Хмелик, І. Мазурик, В. Думанський, товариський суд: В. Стебельський, В. Варава, В. Татчин.

ЗУСТРІЧ ЗІ СТУДЕНТАМИ

Весняний чай у парафії св. Володимира відбудеться в неділю, 14-го березня, від 2:30 до 5:00 пополудні. Імпрезу відкриє опікун Українського студентського клюбу проф. М. Лупул.

Наливати чай будуть студенти з парафії св. Володимира та студенти — члени Українського клюбу при Албертському університеті з інших парафій: Дж. Бобровська, Л. Бойко, С. Бойко, Ір. Гладишовська, Ір. Кушка Ір. Мацур, Д. Порохівник, В. Радьо, В. Саварин, О. Суховерська, Є. Старко, Н. Хом'як, Д. Яніцький.

Діяльність Українського студентського клюбу, цілком певно, заслуговує на підтримку українського громадянства, а чай буде доброю нагодою зустрінутися з представниками дуже корисного клюбу.

ХТО НАПИСАВ «СЛОВО ПРО ІГОРІВ ПОХІД»?

Давньоукраїнський епос «Слово про Ігорів похід» не є пізньою фальшивкою, а автентичним твором XII сторіччя, каже професор Омелян Пріцак. Він припускає, що той твір написав галицький боярин Володислав Кормильчич.

Д-р О. Пріцак, професор університету ім. Гарварда, 9 березня мав в Албертському університеті прилюдну Шевченківську лекцію, в якій подав деякі висновки зі своїх дослідів над «Словом про Ігорів похід». Цього року вийде з друку монографія проф. Пріцака.

У «Слові» точно відбиті історичні й династичні умови XII сторіччя; автор добре знає половців і їхній побут, запевняє проф. Пріцак, знавець тюркських мов.

Визначного гостя едмонтонським слухачам представив проф. Іван Лисяк-Рудницький.

ГАЗЕТКА СУМ

Едмонтонський осередок Спілки української молоді (СУМ) почав видавати газетку «Проблиск», яка покищо появляється неперіодично.

Редактором є Ярослав Патан; його помічниками є молоді сумівці.

КОНЦЕРТ ПІЯНІСТКИ

В університетському будинку «Артс» («Конвокейшн Голл») 22 березня о 8:30 вечора буде концерт піяністки Ірини Кунди. Вона гратиме твори Баха, Бетговена, Шопена, Мендельсона. Вхід на концерт безплатний.

Ірина Кунда чотири роки студіювала музику в університеті, навчаючись гри на фортепіяні у проф. Сандри Ман, а гри на гарфі — у п. Ізабелі Рольстон.

Концерт є частиною ґрадуаційної програми для осягнення ступеня бакаляра музики.

Молода піяністка є дочкою інженера Василя і Віри Кундів.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 14 березня:

о 1 год. в УНДомі: бенкет на пошану митрофорного протоієрея М. Сопуляка.

* * *

2:30-5:00 попол. весняний чай у парафії св. Володимира.

* * *

від 4:30 до 7:00 веч. в культурнім центрі ім. св. Василія, 10819 - 71 авеню: традиційна українська вечеря.

* * *

Неділя, 21 березня:

від 2:00 до 5:00 попол. в УНДомі, 9620 - 109 авеню: річний весняний чай II відділу ЛУКЖ катедральної парафії (мистецька виставка малярських картин — українських церков Алберти, теж продаж писанок і розгра).

* * *

о 7 веч. в УНДомі: річні загальні збори УНДому.

ГОСПОДАРСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ В КИТАЇ

ЯК МАО БУДУЄ АЗІЯТСЬКУ СПАРТУ?

Стаття друга

1

Члени комітетів дістають заробітну плату звичайних робітників і самі працюють фізично. Вони не підлягають наказом центральних урядів і не мають права наказувати. Основний засіб дії — дискусія і переконування. Комітети заохочують нарід критикувати своїх виробничих зверхників, вимагати від них самокритики та перебирати виробництво, управління й оборону у власні руки.

Ніхто не платить у Китаї податків. Сьогодні студенти не пишуть кінцевих іспитів.

Може, це й є новий розділ в історії людських мрій про кращий світ?

Якщо китайцям, у їхній нерозвиненій країні, вдасться здійснити соціялістичну демократію, початки якої вже показуються, тоді Серединне царство може стати новим моделем для третього світу (відсталі країни Азії, Африки і Південної Америки — ТГЛ), — і не тільки для третього.

Експерименти створення міжлюдських взаємин у державі й виробництві, заснованих на рівності, безперечно, викличе на бій клясові суспільства індустріялізованих країн Сходу й Заходу.

Ще в час культурної революції, не зважаючи на хаос і анархію в країні, Китай злякав світ деякими технічними досягненнями найвищого калібру: в 1967 р. зірвано першу китайську водневу бомбу; в 1968 р. побудовано майже семикілометровий (понад 4 милі довжиною) міст через Янцзи біля Нанкіну в рекордний час — за два роки; 1970 року Китай випустив свого першого супутника з закодованим гаслом «Схід — червоний».

Тепер Мао кинув гасло в маси: „Беріть революцію в свої руки! Підвищуйте продуктивність!" Іншими словами, кожний окремий китаєць мусить усвідомити, що, через його власну співучасть у виробничому процесі, він співвизначає теми розвитку цілої країни. Вчорашні культурні революціонери повинні стати технічними партизанами сьогодні.

„Шпіґель" передаховує ряд окремих економічних успіхів Китаю: у суднобудівництві, сільському господарстві, греблебудівництві та в інших галузях, які сталися в новій атмосфері виробничої праці.

З героїв пролетарської культурної революції повстали герої праці — старанні, винахідливі, дисципліновані і, очевидно, готові шанувати добро інших більше свого власного. Некорисливість, дисципліна і спритність, які вже дві тисячі років тому сприяли китайцям у винаході компасу, паперу та пороху, стали національними чеснотами у великій виробничій битві.

Старому Мао усміхається нагода, що його мрія про майбутнє комуністичне суспільство все ще може справдитися.

Моделем його зразкової держави завтрішнього дня став модель вчорашній — модель червоної вояцької республіки Єнану. В недоступні гори півночі, недалеко від монгольського кордону, Мао заховав був рештки своєї розбитої у громадянській війні армії.

Там на «святій землі революції» у вертепах Єнану, на цілих 12 років, розташувалась головна квартира Мао. Звідти він у 1947 р. вирушив у бій проти свого ворога Чан Кай-ші і прогнав його з китайського континенту.

В Єнані, оточений ворогами, Мао створив самоврядування; організував свої перші громадські виробні партизанської армії в спілці з місцевими селянами. «Кожний вояк — наказув Мао — завжди мусить мати при собі свої три найбільші скарби: рушницю, сапу і перо».

Його партизанська армія годувала себе сама; вона сама виробляла зброю; вона обробляла поля з просом, навчилася прясти коноплі і збирати бавовну. Армія Мао, як і довколишні селяни, носила полотняну одежу і саморобні черевики. Армія мала театр, проводила публічні читання і дискусії.

Старшини критикували відчуження вояків буржуазних арміях. Мао власноручно сапав поля й огороди. Коли на них появилися перші сходи, він зібрав своїх командирів і показав їм, чого може добитися людина від природи власними силами. «Домогтися повної економічної незалежности!» — стало його бойовим гаслом у 1937 р.

Його метою стало створення колективу скромних рівноправних, відданих ідеї свого проводиря людей, які довіряють власним силам і тому перемагають перешкоди, що здаються непереборними. Ці самосвідомі, аскетичні і бойові люди створили велику азіятську Спарту. Ось таким, в уяві Мао мусить бути Китай прийдешнього.

2

Майже всі гасла і всі кампанії Мао виходили зі зразків утопійного комунізму з Єнану. «Великий стрибок наперед» з кінця 50-х років, коли селяни кинувши свої малі, нерентабельні ділянки, були згуртовані у народні комуни, також походив звідти. Тоді Мао заохочував селян, після роботи, топити залізну руду для плугів та інших машин у мільйонах малих, саморобних домен.

«Великий стрибок наперед» скінчився господарським безладдям. Селяни не пішли за високомрійними плянами Мао. Врожаї занепали. Партія, мобілізована на проведення плянів Мао в провінціях, не справилася зі своїм завданням. Переможець у партизанській війні Мао Цзедун мусів поступитися високою посадою голови держави. Його наступником став Лю Шао-чі.

Уявлення Лю про господарський розвиток Китаю були менш вибагливі, менш утопійні. Він управляв країною за московським зразком — централістично, армією бюрократів і технократів. Лю віддав перевагу тяжкій промисловості, а не рільництву.

Прагматик Лю не покладався на спонтанність та порив мас, а на плянування і контролю згори, на малих та великих мандаринів державних виробництв та партії. Давно вже стомлені довгою громадянською війною, вони хотіли, нарешті, як їхні товариші у Совєтському Союзі — втішатися привілейованим життям панівної кляси. Для пуританця Мао це був «капіталістичний шлях».

«Коли навіть за кордоном не винайшли цей пристрій, то ми й погопів не зможемо дати собі з ним раду», — нібито колись сказав Лю. Або: «Фабриками можуть керувати тільки фахівці». Чи: «Купувати кораблі краще, ніж будувати їх самим, а наймати кораблі ще краще, ніж купувати».

На штурм проти ситого ладу Лю, проти його закостенілих ієрархій у партії і державі, старий Мао викликав загони червоних гвардій. Проте тінь «чужоземного наймита і контрреволюціонера Лю» діє в технічній революції Мао. Його не забувають у кожному звіті нових виробничих досягнень; його все ще критикують за боягузтво та вузьколобість.

Мільйони разів осуджений ворог народу Лю проживає дальше у своїй віллі у промінентній дільниці Шанґшан, цілком ізольований від зовнішнього світу. Сам Мао взявся проводити в життя свою антипрограму, скеровану проти «капіталістичного шляху Лю, за зразками 1937 року в Єнані та пізнішого великого стрибка наперед».

Селянський син, що пише вірші, світовий політик, що любить філософувати, що ніколи не був у будь-якому закордонному місті, крім Москви, повів Китай у третю революцію.

Опозиція глузувала з нього, називала його «вульгарним селянським бунтарем», примусила його мовчати. Проте тепер у штурмі китайської молоді старий Мао знову повернувся до влади.

3

Культ Мао, безперечно, показує незмірне приниження китайської людини перед жовтим богом і виявляє риси масового божевілля, яке не має нічого спільного з хваленими чеснотами людської незалежности. Як «червонішого від усіх червоних» і «великого керманича», що «житиме багато тисяч років», оспівують червоні гвардії свого майстра.

Його кругле монгольське обличчя неспівмірно світиться у мільйонних виданнях, зі стін будинків, фабрик, шкіл, заль... Навіть у найменших халупах селяни будують політичні вівтарі перед його образом.

Культ Мао відповідає справжньому відношенню політичних сил країни сьогодні. З часу падіння Лю голова партії більше не має противника.. Лишилися два кандидати-суперники, що мають перебрати з рук Мао кермо Китаю.

В 1969 році Мао офіційно оголосив 62-річного Ліна Бяо своїм заступником. Аскетичний, колишній наймит, Лін Бяо знищив зі своїми партизанами в долинах гір Ілла цілу японську армію і зробив китайську воєнщину політичною основою суспільства. Його народна визвольна армія в 1968 р. зупинила напади червоногвардійців, коли культурна революція загрожувала кинути країну в хаос. Вояки цієї армії заступили розгромлену в революції адміністрацію.

Впливи армії зменшуються з часу консолідації Китаю до становища світової потуги. Тепер прем'єр Чжов Ень-лай, 72-річний нащадок старого роду мандаринів, теж має добру нагоду стати спадкоємцем Мао.

Чжов Ень-лай став стратегом нового зовнішньополітичного наступу Китаю. Цей наступ став можливим тільки тоді, коли конвульсії культурної революції перетворились у битву за виробництво.

За «Шпіґелем» подав ТГЛ

Сесія УНРади буде скликана 1972 року

У 1972 році буде скликана сьома 'сесія Української Національної Ради, сказав у Мюнхені голова Виконавчого органу УНРади (екзильний прем'єр) Спиридон Довгаль. «Багато часу й праці змарновано через внутрішні розходження чи навіть розколи, що настали в окремих політичних групах, приналежних до УНРади... Основне завдання наступного року — це скликання 7-ої сесії. Здійснити його важко, але воно буде здійснене».

С. Довгаль рішуче заперечив, нібито президент УНР Микола Лівицький безпотрібно «втурчається не в свої справи». Як досвідчений політик М. Лівицький багато в чому допомагає голові ВО і керівникові ресорту зовнішніх справ, сказав С. Довгаль.

ЗАВІДУЄ СОБОРОМ СВ. ПЕТРА

Колишній оттавський архиєпископ Марі-Жозеф Лем'є, 68 років, одержав доручення керувати справами римського собору св. Петра.

Архиєпископ Лем'є покинув Оттаву 1966 року. Він був папським представником на Ґаїті, на Антильських островах і в Індії. Тепер вестиме адміністрацію найбільшої у світі церкви.

АМЕРИКАНСЬКІ ЖИДИ: 95% і 49%

95% американських жидів уважають, що американський уряд повинен давати Ізраїлеві не тільки дипломатичну підтримку, а й усяку військову допомогу.

Майже половина (49%) каже, що ЗДА повинні давати підтримку, навіть коли б через вибухла війна між ЗДА і СССР.

Опитування американських жидів зробив Інститут Галлупаа.

ТРИ КАНДИДАТИ НА МОСК. ПАТРІЯРХА

Наприкінці травня відбудуться вибори московського патріярха. На цю пору обов'язки патріярха виконує митрополит Пімен, якого уважають головним кандидатом. Другим кандидатом є митрополит Нікодим, відомий своїми «екуменічними» поїздками. Говорять теж, що київський митрополит Філарет може стати патріярхом «для добра Російської Православної Церкви».

Вибори будуть проводитися в Троїцько-Сергіївській лаврі під Москвою.

«НЕ КАНДИДУВАТИМУ БІЛЬШЕ»

Чи справді лебедина пісня посла В. Томина

(юк) У дебаті албертської леґіслятури над бюджетом 1 березня взяв участь посол, чи не останній із старої ґвардії українських послів, Василь Томин, що репрезентує округу Едмонтон-Норвуд.

29 років. Перші три речення промови В. Томина були такі: «З уваги на недалекі провінційні вибори це чи не останній раз я беру участь у бюджетовій дебаті, бо я не кандидуватиму більше. Насправді, я не думаю назавжди відійти з політичного життя, я тільки відтягаюся з нього на якийсь час. Моє рішення в цій справі запало понад один рік тому, про нього я повідомив не тільки прем'єра, дост. Г. І. Строма, але й членів екзекутиви моєї виборчої округи, які прийняли його нерадо».

А все таки шкода, велика шкода, що албертську леґіслятуру покине людина, яка довгі роки, як найвірніший слуга, стояла на сторожі інтересів української спільноти Алберти, а коли треба було, теж на сторожі інтересів української спільноти Канади. Залишається тільки поставити питання: хто стане на його місце в леґіслятурі, чи найдеться ще один посол, який з такою ж витривалістю і завзяттям виступатиме в обороні української меншини в Канаді?

Бо на посла і міністра Амвросія Головача, що теж належить до старої ґвардії українських послів, годі рахувати, його руки зв'язані, він — міністер, тому не може мати такої свободи рухів, яку мав посол В. Томин.

У своїй довгій промові В. Томин згадав 29 років свого послування, 17 років в округах Ґвит Форд і Віллінґдон, 12 років в окрузі Едмонтон-Норвуд. Згадав також ласкавим словом трьох соціяльно-кредитових лідерів, з якими йому довелось співпрацювати, покійного Вільяма Ейбергарта, Ернеста Ч. Меннінґа і Гаррі І. Строма. Він з притиском заявив, що залишається соціял-кредитовцем і що ним залишиться до кінця життя.

Чому безробіття? Головною темою промови було безробіття, яким посол Томин глибоко занепокоєний. «Торкаючись загально цієї теми, — сказав він, — безробіття не приходить впродовж одної ночі і не є воно швидко проминальним явищем нашого життя».

Винуватцем за безробіття, на його думку, є умови, спричинені федеральним урядом. «Проводячи боротьбу з інфляцією, канадський прем'єр міністрів завів поважне число людей на заріз, поклавши їх на жертовному вівтарі безробіття».

У дальшому В. Томин ствердив, згідно з теорією соціяльного кредиту, що «наша національна економія не стоїть під контролею парляменту», що її володарем є «міжнародна фінансова система».

Аналізуючи безробіття, В. Томин подав свою дефініцію цього явища: «Безробіття — це соціяльне обмеження, наслідком якого людина не є без праці, але не має грошей, щоб купити те, чого їй потрібно. Як всі інші нещастя і недоліки, безробіття — це симптом недуги, відомої під назвою «брак грошей». Оборонці теперішньої системи постійно дораджують ті самі заходи для поборювання безробіття, але без ніякого висліду.

Тут В. Томин зацитував проф. В. О. Річмонда, голову інженерного факультету університету Британської Колюмбії, який сказав, що «ключем до розв'язки безробіття є правильний розподіл дібр».

Як це можливе, — запитував далі посол Томин, — що Канада дає довгореченцеві безпроцентові позички і кредити для недорозвинених країн, а не може цього зробити для своїх громадян, які страждають від безробіття?

А такі кредити й позички зразу поправили б економіку нашої країни. «Візьмім, наприклад, проєкт омніплексу для Едмонтону, який едмонтонці відкинули плебісцитом. Немає сумніву, що вони хотіли б мати омніплекс, але податковці просто не хочуть взяти на свої плечі довголітній тягар сплачування відсотків, що в кінцевому розрахунку виносили б втроє більше, ніж ціла позичка. Чому ж тоді федеральний уряд не прийшов з допомогою і не дав Едмонтонові позички за ціну своїх власних коштів?»

Висновок посла В. Томина в справі безробіття такий: «Це справжнє божевілля — продовжати фальшиву фінансову систему, яка дозволяє убозтво серед багатства».

Закінчуючи свою промову, що найшла широкий відгук у леґіслятурі, В. Томин склав заяву: «Я повністю підтримую вичерпну програму, яку накреслив наш уряд».

Папа: зберегти безженність духовенства

Папа Павло VI ще раз зробив заяву, що безженність духовенства Латинської Церкви треба зберегти.

20 лютого Святіший Отець служив Літурґію в Папській римській духовній семінарії, а потім мав слово до студентів — кандидатів священства Римської дієцезії про сучасні проблеми священства, які восени цього року будуть предметом наради Папського єпископського синоду.

Папа сказав своїм слухачам, що йому добре відомі різні труднощі, які спричиняють занепад духовних покликань, проте скасування закону про безженність не є правильною розв'язкою. Теперішні труднощі, сказав Папа, повинні бути «поштовхом до обнови правдивого поняття і постійного виконування нашого священства».

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (40)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Перед ним лежав гетьМазепа.

— — — — — — — — —

«Важко тобі, Пилипе. Гадаєш мені легко?» — казав гетьман, беручи Орлика за руку і притягаючи його до свойого ліжка. «Сідай. Побалакаємо хвилину. Багато часу не маю, бо нині ще треба бачитися з трипітарем, з отсим шпигом, знаєш».

Орлик сів на краєчку лавки. Голова йому горіла.

«Хвилюєшся?» — почав гетьман. — «Розумію тебе. Жінка, діти. Що ж! Кажи. Коли в тебе сили нема, я не налягаю, іди до них. Важко мені оставатися без тебе, але не хочу, щоб Орлик в куропатву перемінився. Краще випущу його з клітки, хай летить».

— — — — — — — — —

Орлик віри ушам своїм не йняв. Чи справді він це чує, чи лиш йому в бреду верзеться.

«Кажи, Пилипе, кажи! Ще час. Ще можеш умити руки свої, як Пилат, простять тобі. За декілька днів може буде запізно. Рішайся!»

Орлик не зчувся, коли коліна його опинилися на долівці, а голова припала до постелі. «Пане мій! Не проганяй мене від себе. Не гідний я ласки твоєї, не варт бути вірником твоїм, бо я лиш чоловік. Але — поборю я ворога в собі, не зраджу тебе, як жінці і дітям своїм щастя бажаю».

Почув долоню гетьмана на своїй голові.

«Не добру клятву проговорив ти, Пилипе. Щастя жінці й дітям своїм бажати і мені вірним оставатися, — не все одно. Родина — щастя, і служба вітчині своїй — теж щастя. Подружити ті два щастя з собою, це вже забагато добра. Треба забути про одне, щоб другому служить. Я про все думав, Пилипе. Про жінок і дітей ваших теж. Не хочу їх безпомічними лишати, бачить Бог, як не хочу. Та чи зможу я захистити їх перед важкою рукою царя котрий навіть Меншікова в злості не щадить, не знаю. І тому, жалуючи тебе, ще раз кажу, як хочеш, іди до них».

— — — — — — — — —

«Останусь біля тебе, Іване Степановичу, аж до смерти».

«Моєї?»

«Ні, своєї. Так мені, Боже, допоможи!»

Гетьман підніс його і казав сідати.

«Що ж там письмо?» — спитав нараз другим голосом, спокійним діловим. «Написав Ломиковський?»

«Покажи!»

Гетьман прочитав. «Отут ще треба справити. Пилипе, щоб сумніву ніякого не було».

Подиктував в однім і в другім місці змінені речення в тій самій актовій мові, в якій зложене було письмо і якою він писав свої універсали й листи до полковників і до старшин.

«Підеш до Ломиковського, щоб ще раз переписав це прохання і щоб завтра вранці приніс мені. Хай прийде також Апостол, Горленко, Зеленський і, розуміється, ти. А тепер зайди до холодної, виведи звідти нашого шпига і достав його тут. Поклич Кендзєровського».

— — — — — — — — —

Орлик розпрощався з гетьманом. Цей ще раз завернув його. «Яко хощет Господь, да устроїт. Пригадуєш собі?»

«Пригадую».

«А все ж таки маєш час до завтра, роздумай таразд. Діло велике й важке. Якщо не почуваєш у собі сил витривати біля мене аж до кінця, щасливого, або ні, так краще скажи і відпущу тебе».

«Витриваю, милосте ваша».

* * *

Кендзєровський перший прийшов. Поміг гетьманові вбратися і накрив стіл до вечері.

Робив це, коли гетьман не хотів мати ні чури, ні служок біля себе, довіряв йому. Стародубського полковника свояк, дослугувався ранги біля гетьмана, до котрого приляг цілим серцем.

«Що чувати?» — спитав його гетьман.

«Нічого незвичайного. В таборі, як в улику шумить. Так перед кожним походом буває. Козаки хвилюються».

«Що кажуть?»

«Всячину торочать. Той клянеться, що на шведів у степу наткнувся і ледве втік, другий запорожців бачив, як із Січі до нас тягнули, третій короля Станіслава десь пізнав, — хто собі бажає, те й увижається йому».

Гетьман усміхнувся. «Нашим усе чогось нового захочеться».

«Надокучила Москва».

«І ти на тую нуту співаєш? А дух у таборі який?»

«Як звичайно, козацький. Молодики сумують, а старші розважують себе, і їх, то жартами, то чаркою».

«Розважують?»

«Розважують, милосте ваша».

Кендзєровський бачив, що гетьман не від того, щоб щось веселого почути. «Вчора був я свідком веселої приключки».

«Якої?»

«У вдарній сотні прилуцького полку гостилися старшини. Сотник Федір, випивши трохи, куняв. Нараз хтось гримнув: В удар! Старий сотник зірвався, вискочив з куреня, допав коня і сів, але лицем не до голови, а до хвоста. Товариство в сміх. Котрийсь із молодших і каже: „Ваша милість їдуть назад".

Сотник страшно подивився на нього.

«Не знаєш, куди їду, так і знати не можеш, чи вперед їду, чи взад. Це одно, а друге, як треба, то поверну конем і поїду вперед, а третє, підино ти краще та купи мені табаки (він родом з-за Збруча й нюхає табаку). Насилу зняли його з коня».

«Краще жартувати, аніж сумувати, але ось і Орлик шпига веде».

Гетьман гукнув на шпига: «Увійди!»

Цей згорблений увійшов у шатро. Але як тільки опустилася за ним занавіса, випрямив спину і латинським привітом повітав гетьмана. Кендзєровський подав зимну вечерю, і налив чарки. Гетьман відправив його з шатра з тим, щоб, як затрублять у таборі на сон, прийшов до нього.

Гетьман з тринітарем полатинськи балакали. Гетьман дякував йому за корисну і справну вислугу, нагородив щедро і вгостив на славу.

«Діло добігає до кінця, а тоді пічнеться що лиш властива акція з новими союзниками. Поїдеш, отче, до княгині Дольської і перекажеш їй наш привіт і щиру подяку. Завтра мої старшини довідаються правди. Нині я їх приготовив до того. Покищо все складається щасливо. Старшини написали мені прохання, щоб я переходив до Карла. Завтра письмо буде в моїх руках».

Тринітар затирав руки. «Все в божих руках, ясновельможний пане».

Що спричинює те, що СІҐРАМ п'ять зірок продається краще, ніж усі інші роди віскі в Канаді?

ВАШ ДОБРИЙ СМАК!

Це легко зрозуміти чому. Прекрасна якість. Приємна на смак, приємна на око, безперечно найкраща якість. До того йде ім'я і якість Сіґраму. Доказ? Це також легко.

Seagram's FIVE STAR ★★★★★ CANADIAN RYE WHISKY

ПРИЄМНА ВІСКІ!

Український вечір в німецькому ресторані!

КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.

Того вечора в ресторані українська оркестра буде приґравати українські мелодії, а ансамбль українського танцю **„СОКІЛ"** буде танцювати українські танці.

Очевидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.

HOFBRÄUHAUS

Tel.: 422-1742

10209 - 97 St., Edmonton

Радять о. Ів. Стахові поїхати до Риму

Святішому Отцеві Павлові VI вже вислано зі ЗДА телеграми з висловами пошани до новопризначеного єпископа Івана Стаха і з протестом проти порушення прав помісности Української Церкви, повідомляє «Свобода» (3 березня). Протест вислало Товариство за патріярший устрій та окремі священики й миряни.

Представники Товариства за патріярший устрій відвідали в Йонкерсі о. Ів. Стаха, висловили йому пошану і прохали не приймати призначення, а їхати до Риму до верховного архиєпископа і разом з ним піти до папи Павла.

INTERTRADE EXPRESS CORP.

НАЙПЕРШЕ ВАМ СКАЗАЛА — А ТЕПЕР ВАШІ РІДНІ ТО ПІДТВЕРДЯТЬ

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШ СПЕЦІЯЛЬНІ РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ В УКРАЇНУ

Вони є найкращим дарунком. Спеціяльні рублі мають чотири рази більшу вартість як звичайні рублі. Ваші рідні можуть за них купити, що захочуть за малу частину звичайної ціни — на справді за одну четвертину нормальної ціни або навіть за менше. Деякі товари можна купити за спеціяльні рублі так дешево, що їхня вартість виходить за одного доляра на 10 рублів. Напишіть до нас, або телефонуйте й ми вишлемо вам **АБСОЛЮТНО ДАРОМ** наш новий ілюстрований каталог. Ви тоді переконаєтеся, що СПЕЦІЯЛЬНІ РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ є найкращим дарунком. Достава товарів додому протягом 3-4 тижнів. **Ціна $2:13 за один спеціяльний рубель.** АБСОЛЮТНО НІЯКИХ ДАЛЬШИХ ДОПЛАТ. Ви можете післати суму, яку забажаєте. **ВПОВНІ ҐАРАНТОВАНІ.**

Замовляйте тепер
Замовляйте лиш через

INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
New York, N.Y. 10010
Tel.: 982-1530

ЖАДАЙТЕ НАШОГО НОВОГО ДАРОВОГО КАТАЛОҐУ.

ВАЖЛИВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Наша спецеіяльність: замовлення на автомобілі та апартменти.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й брондзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

М. Пепилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

КНЯГИНЯ ТЕРЕЗА САПІГА-САНГУШКО

(закінчення з 4 стор.)

тогранної духовної культури. І дав би Бог, щоб це було і надхненням для всіх, хто різьбитиме долю цих різнонаціональних просторів, і творчим стимулом, щоб загоїти скорбні рани минулого, а будувати здорове й благодатне прийдешнє.

Роди Сапіг-Сангушків дали свою дань у духову культуру, в тому також і в церковне життя нашої Церкви на цьому просторі. Князь Олексій Сангушко був ченцем — василіянином на переломі XVI/XVII ст. Лев Сапіга був засновником манастирів у Жировицях і Череї, будівником кількох десятків наших церков. Катерина Сапіга, дочка Павла-Степана († 1635), була черницею — василіянкою у Вильні.

З Сапігами-Сангушками (князь Лев і його жінка Тереза) у Більчу Золотім приязні зв'язки мав о. Сотер Ортинський, тоді ігумен манастиря в Михайлівцях, пізніше перший український єпископ в Америці.

Єпископ-ісповідник Никита Будка, перший український єпископ у Канаді, бувши студентом, був учителем української мови дітей князів Сапіг-Сангушків у Більчу Золотім. Упродовж 46 років той єпископ був вірним приятелем і неначе духовним отцем для родини Сапіг-Сангушків.

Багато заслуг має рід Сапіг Сангушків. Поміч у будові церков, засновування лікарень, сирітських домів, шкіл були доказами цього. І діялося це в час, коли історична доля і національно-політичні спори загострювали взаємини між людьми, приналежними до різних обрядів, хоч в одній Христовій Церкві, і між членами окремих народів-сусідів, а то й таких, яким довелось жити на одній і тій самій землі.

Як княгиня Тереза потрапила почувати себе частиною народу, серед якого жила, і служити цьому народові, так і народна мудрість українського населення потрапила виявити шляхетність свого серця і свою вдячність. Коли до Більча Золотого прийшли новітні «визволювачі» — російські большевики й напали на дім Сапіг-Сангушків, українські селяни врятували родину й допомогли виїхати на Захід.

Після воєнних переживань та років скитання княгиня Тереза вмерла в італійському містечку Мерано 24 січня 1954 р. По десятьох роках у Мерано усувано її гріб, і родина прохала про його збереження.

У КРИПТІ СОБОРУ. Біля домовини з тлінними останками княгині Терези Сапіги-Сангушко, у крипті собору Святої Софії, можна призадуматися кожному богомольцеві — українському, литовському, польському, білоруському... Призадуматися над скорбним минулим і скорбним сучасним. Бо й у недавньому минулому багато чого трагічного було між народами-сусідами.

Була ненависть, була боротьба, були невинні жертви. Але були й зусилля, щоб ті жертви не були даремні. Були вигнанці зі Львова й Галичини, але були такі ж вигнанці з Лемківщини, Надсяння, Холмщини.

І сьогодні є опорожнені костьоли на українській землі, але є також опорожнені, опустілі й зруйновані, насильно забрані, церкви на території польської держави. І є триста тисяч живих людей, приналежних до українського обряду й Церкви, яким християни латинського обряду й польської мови відмовляють права на власне життя, власні церкви, власну церковну ієрархію.

Тлінні останки княгині Терези, після тяжкої долі цілого роду упродовж століть і після скитальського життя на чужині, саме тепер мирно спочили в крипті собору Святої Софії в Римі. Мирно в Бозі спочили, щоб свідчити про світле й скорбне минуле і розбуджувати сумління сучасників до оновленого, в дусі любови до Христа й ближнього відродженого життя всіх родів і сусідів-народів.

Висланець Ватикану у Москві

Московські державні й церковні достойники дуже врочисто вітали архиєпископа А. Казаролі, що приїхав говорити про становище католиків у СССР.

Формально архиєпископ Аґостіно Казаролі приїхав до Москви, щоб в імені Ватикану підписати угоду про нерозповсюджування ядерної зброї. Цей ватиканський дипломат вів раніш переговори з Тітом.

Ватиканський гість мав розмову зі заступником міністра закордонних справ С. Козирьовим, зустрічався з православними ієрархами, служив Літургію в французькій католицькій церкві у Москві.

Репортерам архиєпископ А. Казаролі сказав, що його розмови у Москві принесли «порівняно позитивний розвиток».

ПАПА ПРИЗНАЧАЄ ЕСПАНЦЯ

Еспанський кардинал Артуро Табера Араос, 67 років, є новим керівником конґреґації Божого культу. Ця конґреґація дає рішення у літургійних справах Латинської Церкви.

Швайцарський кардинал Бенно Гут, попередній керівник конґреґації Божого культу, вмер торік.

Папа Павло VI робить заходи, щоб на керівних постах Римської курії було трохи більше неіталійців.

У Чікаґо відзначають день народження первоієрарха

ПИШУТЬ ЛИСТИ В СПРАВІ НОВОГО ЄПИСКОПА В ЗДА

Чікаґська парафія св. Володимира й Ольги 28 лютого врочисто відзначила день народження Блаженнішого Йосифа, верховного архиєпископа й кардинала.

Понад 700 осіб були на зібранні. Виступали три хори. Промовцями були о. М. Бутринський та д-р Р. Смик.

Найбільшим нашим церковним досягненням є IV архиєпископський синод, сказав д-р Смик. Синод — для нас закон, і від цього не сміємо відступити. Доповідач коротко з'ясував участь священства і мирян у змаганнях за помісність Церкви, вказав на головні труднощі, які походять з кіл Римської курії, часто без відома Святішого Отця, який сам має вирозуміння до наших прагнень.

Патріярхію збудуємо тоді, коли всі ми одностайно її будемо хотіти і так будемо діяти. Треба у всьому допомагати Блаженнішому Йосифові у здійснюванні його плянів, в тому і в посиленій дії збірки фондів на верховноархиєпископські установи. Нам треба сказати таке саме слово, як його каже наш первоієрарх різним римським достойникам, які ставлять під сумнів наші права.

«Тільки нарід-моноліт може сказати своє тверде слово. Його очікуємо від наших Владик. Його домагаймося від себе самих. Тільки у єдності і злуці зможемо добитися кращих осягів. Деколи історичні нагоди приходять тільки раз і нам не можна їх проґавити», сказав д-р Р. Смик.

Учасників зібрання д-р Ю. Городиловський повідомив про заходи Громадського комітету за патріярхат та Координаційного комітету Америки й Канади у зв'язку з номінацією Римом єпископа-помічника для Філядельфії понад голови нашого синоду. Згадані установи вислали телеграми до Риму та листи, включно і до номіната, висловлюючи невдоволення з приводу порушення прав помісної Української Католицької Церкви.

Богослуження: березень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
18	5	Ч	Конона мч.	Кирила Єрусалимськ. св.
19	6	П	42 мч. в Аморії	Хрисанта мч.
20	7	С	Василія сщмч.	Отців уб. в об. Сави
21	**8**	**Н**	**3 Посту Хрестопокл.**	**4 Посту.** Якова
22	9	П	† 40 мч. у Севастії	Василія сщмч.
23	10	В	Кондрата мч.	Никона препмч.
24	11	С	Софронія св.	Захарії преп.

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
14. — Норт Стар 10; Ройс 3
21. — Ріно 10; Гай Прері 2
25. — Гай Прері 10
28. — Гайнс Крік 10; Ройкрафт 3:00

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
14. — Делф; сповідь: п'ятниця год. 7 веч.; субота рано год. 8 і Сл. Божа — Сорокоусти год. 9:30; неділя 8:30 р. і Сл. Божа год. 11:30
21. — Восток св. Михаїла; сповідь субота 8:30 рано і Сл. Божа — сорокоусти; субота веч. 7 год. і в неділю від год. 8:30; Сл. Божа год. 10:30
25. Благовіщення — Ст. Майкел: Всен. 9:30; Сл. Божа 10:30
28. — Лемонт Сл. Божа год. 10:30 Сповідь у суботу 8:30 рано, потім Сл. Божа 9:30 і сорокоусти; сповідь о год. 7 веч. і в неділю перед Сл. Божою.

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
14. — Айрон Ривер 10:30 р.; великодня сповідь
21. — Боннивил 10 р.; у суботу від 8 веч. велик. сповідь.
Від 21 до 28 зайнятий в Едмонтоні.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
14. — Восетна
21. — Смокі Лейк
28. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
14. — Вайлдвуд 10:30 р.
21. — Чергіл 10:30 р.
25. Благовіщ. — Менлі год. 9:30 велик. сповідь і св. Літургія
28. — Рочфорт Брідж год. 10:30

о. Ол. Захарієсевич

P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
14. — Голден 8:30; Коперник год. 10:30 Хрестопоклінна неділя.
21. — Голден 8:30; Голден-фарми 10:30
23. вівторок — Голден — Поклони 8 год. веч.
25. Благовіщення — Голден 8:30; Коперник 10:30
28. — Голден 10:30
31. — Голден-фарми - Поклони год. 8 веч.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
14. — Скаро
21. — Ярослав

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
14. — Атабаска 10; Бойл 12:30
21. — Річмонд Парк 10; Фрейнс 1 попол.
28. — Атабаска 10; Бойл 12:30.

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
14. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10:30
21. — Ту Гилс 9; Плейн Лейк 10:30
25. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10:30
27. — Новий Київ 5-7 веч. сповідь
28. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10:30
У Великий піст: Ту Гилс, щосереди, год. 7 веч.; Новий Київ, щоп'ятниці, год. 7:30 веч.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
14. — Файделиті 10:30 вел. сповідь.
21. — Мирнам 10
25. — Моркемб 10:30 вел сповідь Мирнам 6:30 вел сповідь
28. — Ллойдміністер 10:30 вел сповідь

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton
14. — Кемровз 9; Равид Гіл 11 год.; загальний збори
21. — Кемровз 9; Гей Лейкс 11
28. — Кемровз 9; Равид Гіл 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
14. — Редвотер 9; Федора 10:30
21. — Редвотер 9; Вог 10:30
25. Благовіщ. — Редвотер 9
28. — Редвотер 10:30
Кожної суботи о 8 веч. Молебень до Господ. Хреста, а по Молебні — сповідь.

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
14. — Стрий
21. — Спеден (вел. сповідь в суботу 20, від год. 2 поп.)

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
14. — Ренфурлі 10 р. (сповідь); Іннісфрі місто 7:30 веч.
21. — Іннісфрі 11 ренч 10 рано (сповідь)
28. — Іннісфрі 10 ренч 10 рано (сповідь); Менвіл 7 веч. перед Службою Божою сповідь.

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
14. — Дервент 8:00; Елк Пойнт сповідь 10, Св. Літургія 11:00 (субота сповідь 7:30 веч)
21. — Дервент 8:00; Верміліон сповідь 10, Св. Літургія 11:00 (суботу сповідь 7:30 веч.)
28. — Дервент 8:00; Нортерн Веллі сповідь 10:00, Св. Літургія 11

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
14. — Витків
21. — Норт Балтефорд
28. — Радісон (рано)

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
14. — Сматс 10:30
21. — Пітерсон 10:30
28. Гаврилюки 10:30

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
14. — Гамболд 9; Дана 11; Кадворт 4 попол.
21. — Бруно 9; Гамболдт 11; Кадворт 4 попол.
25. Благов. — Бруно-місто 10
28. — Кадворт 9; Твей 11

о. А. Хоруняий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
14. — Алвена - фарми
21. — Ланівці
28. Алвена - місто

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
14. — Вікторія 10 р. Шемайнус 3 попол.
21. Порт Алберні 10 р.
28. — Вікторія 10 р.

Ніч у Каяфи

о. Методій НИЧКА ЧСВВ

Цим разом удалося. Таки зловили. Ще останнє: «Юдо, поцілунком видаєш Сина Чоловічого?» Зрадник зник у юрбі. А Христа зв'язали та повели на суд. Учні розбіглися.

Ще дав пересторогу Юда: «Беріть його і ведіть обережно». Старшині жидівській також було пильно покінчити з Христом, тому вони зебезпечили себе поміччю римських вояків.

Та аж такої обережности не треба було. Учитель тим разом сам віддав себе в руки. Його учні повтікали, а нарід спав глибоким сном. Правда, Петро замахнувся мечем, але відложив його в піхву на приказ Учителя.

* * *

Все таки Христа вели окружними темними вуличками, пильно оминаючи прочан із Галилеї.

Судити мав жидівський Синедріон. Суд мав бути релігійний: месія він, чи ні. Та відразу старшина спостерегла, що справа жидівського месіянізму не буде вистачальною причиною на римському суді, щоб підсудного карати смертю. А смертні вироки мусіли перейти трибунал римського намісника. Тому обвинувачення в «богохульстві» перемінили й надали йому політичної закраски: бунту проти цісаря, римського імператора.

Перший допитував Христа Анна. Впливовий чоловік. Мистець у політиці, що вмів досконало вдержуватися наверху. Авторитет поміж своїми й частий гість римського прокуратора. Багатир. То зять Каяфа, первосвященик по службі, зробив таку шану своєму тестеві, посилаючи йому В'язня.

Анна був похилий віком. Він ніяк не хотів собі вкорочувати нічного спочинку довгим переслухуванням. Воно було дуже коротке, і Христос опинився перед Каяфою, первосвящеником.

* * *

Була вже пізня ніч, але Синедріон був зібраний. Хоч засуд зроблено вже давно, треба було про людське око зберегти справедливість і обличчя суду. І за це діло взявся Каяфа. Він сам, особисто, розпитує Підсудного про його науку, про учнів. Так з першого кроку суд був неправильний. Треба було підготовити акт оскарження, представити свідків, дати правну оборону обвинуваченому. Це все було проминено.

На це непрямо натякає Христос: «Я навчав привселюдно, в синагогах. Поспитай тих, що мене слухали». Про учнів Христос милосерно промовчує. Бо що доброго міг про них сказати? Один зрадив його. Другий присягається, що не знає. А інші повтікали...

Така відповідь Христа заморозила присутніх. Каяфа даремне шукав якоїсь думки, щоб щось сказати. У залі запанувала прикра мовчанка. Підсудний, хоч і зв'язаний, але в Його обличчі знову повага, а в словах — сила. Його відповідь торощила противників.

Та ніколи й ніде не бракує підлоти. Не забракло її і тут. Один слуга, щоб піддобритися своєму панові та рятувати прикру мовчанку, вдаряє Христа в обличчя із докором: «Це так ти відповідаєш первосвященикові?»

І знову спокійна відповідь, яка зовсім заломила суддів: «Якщо я зле сказав, докажи! Якщо ж ні, то чого мене б'єш?»

Зв'язаний, упокорений, зданий на волю своїх суддів, але перед ними стояв сильний володар, із покоління Юди!

Каяфа помітився, що справа не буде така легка. Ще була ніч і ще був час підготовити акт обвинувачення, знайти свідків і «належно» підготовити їх.

* * *

Тим часом на подвір'ї Каяфи розігралася ще одна подія, яка мала вщерть наповнити болем серце Вчителя з Назарету. Петро-Скала, на якій Христос будував свою Церкву, присягається, що не знає Учителя...

Перші хвилини жаху проминули. Петро та Іван, апостоли, спам'яталися. Іван був знайомий із прислугою первосвященика й легко дістав дозвіл увійти на подвір'я. За ним пропхався і Петро. Та Іван тут поводився відважно, як удома, пішов на ґалерії, щоб дещо довідатися, Петро залишився на подвір'ї.

Тут було повно слуг, поліції, вояків. Рух, вояцькі жарти-оповідання та сміх. Усі грілися при вогниці, бо холодно було. Петрові було не до розмов. Тим менше до сміху. Тому держався він осторонь у тіні. Ждав Івана, щоб довідатися, «який кінець» буде всьому.

Ключниця, яка пильно спостерігала за Петром від хвилини його входу, набрала певности й сказала: «Чи й ти не був із ним?» Петра облив холодний піт. Він перестав бути собою і спішно відказав: «Жінко, що з тобою? Навіть не знаю, що ти говориш!» Ще один-другий глянули на сполоханого Петра. І все пройшло. Петро вспокоївся.

Минула година, й він набрав відваги. Підійшов до гурту й також хотів трохи загрітися. Та цей спокій був небезпечний для Петра. Він ступив на ховзький, примерзлий тільки лід на небезпечному озері.

Галилейці вимовляли горляні звуки м'ягше за інших жидів. Вистачало сказати декілька слів, і вже зраджувався Петро. А тут, як на нещастя, ще підступає родич слуги Малха й виразно каже: «Думаєш, що не пізнаю тебе? Я ж бачив тебе в саду з ним?» Бідний Петро був розтрощений. Почав кричати, перечити та клястися, що «не знаю того чоловіка».

Та тут сталося щось таке, що ми називаємо випадком. А воно ним не є. Відчинилися двері, і Христос вийшов із судової залі. Був зв'язаний, із синяком на обличчі, але спокійний. І поглянули на себе: Учитель і учень. Пізнали один одного. Пригадалося все. А на подвір'ї було тихо. Було так тихо, що чути було, як десь далеко запіяв півень... Петро здеревів. Пригадав собі передсказання Вчителя: ти відречешся мене. Це видавалося таке далеке від нього, таке неможливе. Але воно стало сумним фактом його життя.

Покинув Петро подвір'я, вибіг і заплакав гірко.

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ПОСТУ
21 березня

ЛИСТ ДО ЄВРЕЇВ: зач. 311

Брати, маючи великого первосвященика, що перейшов небеса, Ісуса, Сина Божого, держімся ісповідання. Бо не маємо первосвященика, що не міг би мати співчуття у наших немочах, а спокушуваного у всім так само, крім гріха.

Приступаймо ж з довір'ям до престолу ласки, щоб одержати милосердя і знайти ласку для угодної помочі. Бо кожний первосвященик узятий з людей, для людей поставляється на службу Богу, щоб приносив дари і жертви за гріхи, що може мати співчуття для невіж і блудячих, бо й він сам, обложений неміччю, для того мусить він як за нарід, так і за себе самого жертвувати за гріхи.

І ніхто не бере собі чести, але хто покликаний Богом, як Аарон. Так і Христос не сам себе прославив, щоб стати первосвящеником, але той, що сказав до нього: Ти мій Син, я сьогодня зродив тебе. Як і на іншім місці говорить: Ти священик повіки по чину Мелхиседека.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ від Марка: зач. 37

Сказав Господь: Коли хто хоче за мною йти, нехай відречеться себе і візьме свій хрест і за мною йде. Бо хто хоче свою душу спасти, погубить її, а хто погубить свою душу задля мене і Євангелія, спасе її. Бо що за хосен для чоловіка позискати увесь світ, а занапастити свою душу? Або що дасть чоловік у заміну за свою душу? Бо хто постидається мене і моїх слів у сім чужоложнім і грішнім роді, і Син Чоловічий постидається його, як прийде в славі свого Отця зі святими ангелами. І сказав їм: Істинно говорю вам, що деякі між стоячими тут, котрі не зазнають смерти, поки не побачать царства Божого, що прийде в силі.

РАДІОПЕРЕДАЧІ З ЕДМОНТОНУ

З едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А щопонеділка і щовівтірка пересилаються півгодинні українські релігійні програми:

15 березня: інтерв'ю з професором Пріцаком (д-р Ів. Рудницький);

22 березня: «Піст» (о. протопресвітер Я. Федуник);

29 березня: розмова з членами Шкільної Ради;

5 квітня: духовна наука (о. М. Ничка);

12 квітня: великодня програма парафії св. Йосафата;

19 квітня: великодня програма парафії св. Юрія.

У Великому пості щовівтірка о. В. Ваврик ЧСВВ, визначний знавець Св. Письма, матиме слово про Христові страсті.

Понеділкові радіопрограми о 9-ій годині вечора веде Централя українців-католиків Едмонтонської єпархії; вівтіркові програми о 8:30 вечора — оо. василіяни.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Ціна передплати в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

СПРАВА НАШОГО НОВОПРИЗНАЧЕНОГО ЕПИСКОПА

Дають помічника філядельфійському митрополитові Амвросієві. Вибір римської конгрегації східних Церков упав на канцлера Стемфордської єпархії, і новопризначений єпископ, певно, тепер думає, як йому їхати на новий пост. Найгірше буде, коли поїде зі Стемфорду просто до Філядельфії.

Якби стемфордський канцлер, одержавши повідомлення від папського делегата у Вашінґтоні, сказав, що не бажає приймати високе призначення понад голови архиєпископського синоду, членом якого є і філядельфійський митрополит, то до Філядельфії він сам, мабуть, не доїхав би, зате дуже допоміг би полагодити справу призначування єпископів у нашій Церкві на цю пору.

Якщо ж новопризначений єпископ вирішив прийняти пост у Філядельфії, то зі Стемфорду до Філядельфії треба їхати через Рим. Римський собор Святої Софії був би зручним місцем єпископської хіротонії. Звісно, раніш треба звернутися до верховного архиєпископа та його синоду, виправляючи, таким чином, завелику скваплившість керівників римської конгрегації.

МАЙЖЕ НІЧОГО І ЗОВСІМ НІЧОГО

Не треба доводити, що призначення нового єпископа-помічника — то не тільки його особиста справа. Це також справа синоду і нашої помісної Церкви. Минулого місяця вінніпезький митрополит Максим у приподлюдній доповіді сказав, що після II Ватиканського собору, на якому зроблено стільки обіцянок східним Церквам, ще й досі для них не зроблено «майже нічого». Дуже точна ця оцінка. Для східних Церков не зроблено майже нічого, для найбільшої з тих Церков, для Української Церкви, не зроблено взагалі нічого.

Пригадаймо насамперед приклад мельхітів. Це приклад голосний і повчальний. Коли після II Ватиканського собору конгрегація східних Церков подбала про мельхітського екзарха в ЗДА, мельхітський патріярх Максим IV протестував проти цього подарунку, відкидаючи твердження римських юристів, нібито Америка не може бути патріяршою територією. Максим V, теперішній мельхітський патріярх, також твердить, що право призначати мельхітського єпископа в ЗДА належить патріяршому синодові. У липні 1968 екзарх Юстин Наймі вмер, і патріярх Максим V прилюдно заявив, що право призначати нового єпископа належить йому і синодові. Через рік у Римі зробили компроміс: єпископа призначили з Риму, але дали патріяршу людину, о. Йосифа Тавіля, що до того часу був патріяршим заступником у Дамаску. Минув ще один рік, і римська конгрегація східних Церков проголосила офіційну заяву, що патріярхи можуть і мають кликати на свій синод теж єпископів з позапатріяршої території. Щодо призначування єпископів позапатріярших територій, то синод подає трьох кандидатів, з яких папа вибере одного.

Те, що мельхіти досі здобули, ще далеке від врочистого запевнення II Ватиканського собору про повне повернення всіх прав і привілеїв східним Церквам. Проте мельхіти, крок за кроком, трохи пішли вперед.

Не те в нас. В очах римської конгрегації східних Церков Українська Церква не має ніякої автономії. Нема синоду, навіть нема офіційної конференції всіх єпископів українського обряду. Хоч досі відбулися вже чотири архиєпископські синоди, керівники римської конгрегації не визнають їх законности, хоч визнають їх практичну вартість для взаємного обміну думками.

Коли 25 березня 1970 була оголошена офіційна, папою Павлом VI схвалена заява, що патріярший синод бере головну участь у призначуванні єпископів позапатріярших територій, подаючи папі трьох кандидатів, можна і треба було думати, що це стосується теж синоду верховного архиєпископа, який, не маючи всіх привілеїв патріярха, має всі права патріярха. «Вісті з Риму» принесли були тоді статтю, в якій висловлено надію, яка покищо не справдилася. Вінніпезький митрополит Максим сказав тепер, що, за інтерпретацією Римської курії, верховний архиєпископ не може скликати на синод також заокеанських єпископів. «Новий закон не стосується Української Католицької Церкви. Коли ж Українська Католицька Церква поставила питання, чому новий закон не стосується її, відповіді не було».

ПОМІСНІСТЬ САМА НЕ ЗБУДУЄТЬСЯ

У цій плутанині, якій ще кінця не видно, треба з критиком наголосити ось що. Римська конгрегація, заперечуючи законність синоду, не говорила з доручення папи. Заява про права патріярха теж на позапатріярших територіях була оголошена в імені папи, але інтерпретація, мовляв, ця заява не стосується верховного архиєпископа, є поглядом керівників римської конгрегації. Наші єпископи, як можна припускати, одержали вже декілька «авторитетних повчань» від римської конгрегації чи від місцевих папських представників. Деякі з владик мовчать і ждуть, що буде далі; деякі визнають постанови IV архиєпископського синоду як закон нашої Церкви.

Мельхітська ієрархія подає нам добрий приклад, що для добра Вселенської Церкви та її помісних Церков, навіть у складному становищі, треба робити те, що слушне, не впадаючи ні в сліпий послух, ні в сліпий бунт. З усього видно, що церковна автономія (помісність) сама собою не твориться. Ні в нас, ні в інших людей.

Останнім часом у нас часто лунає заклик будувати помісність органічно знизу. Заклик цей дуже правильний. Справді, помісність сама не збудується. Все ж, будуючи знизу, не забуваймо про верх. Без автономного права призначати єпископів, яке в нас колись було, не може бути ніякої справжньої церковної помісности. Членам нашого архиєпископського синоду треба далі ставити свої слушні домагання виразно, і ставити їх так, щоб усі чули, не тільки службовці Римської курії. Мельхітські ієрархи, які виступали й виступають одностайно, ні разу не зчинили прикрого крику, але вони ніколи не визнавали засади, що чемність, навіть християнська чемність, наказує говорити пошепки.

БІЛЬШУ УЧАСТЬ ТРЕБА НАМ БРАТИ У ПОЛІТИЧНОМУ ЖИТТІ

Петро САВАРИН

Цього року припадає 80-річчя нашого поселення в Алберті, і, як довідуємося, едмонтонський відділ КУК з цієї нагоди приготовляє великий святковий бенкет, на якому, як головний промовець, виступить прем'єр Алберти Гаррі Стром. Знову, можна припускати, говоритиме про вклад українців у культурне, економічне і політичне життя Канади.

Говоритиме з признанням, в ми будемо раділи.

І слушно. Наш вклад у життя Канади за останні 80 років справді великий, зокрема в господарське життя.

Але чи наш вклад у політичне життя Канади такий самий, як у господарське життя?

ТРОХИ СТАТИСТИКИ. Зі минулих 80 років, як свідчить статистика, понад 90 осіб українського роду служило чи служить у сенаті, парляменті чи провінційних леґіслятурах Канади. Між ними — три сенатори, один міністер федерального уряду, кілька міністрів провінційних урядів і бл. 80 послів. Хіба ж це не багато? І так, і ні.

Це досить багато, коли брати під увагу наші початки, обставини, серед яких ми поселялися, брак політичного вироблення, з яким ми приїхали, незнання мови тощо. Але зовсім не багато, зовсім недостатні ці числа, коли беремо на увагу нормальні умови життя і прикладаємо до себе таку мірку, якою міряємо анґлосаксів і французів Канади.

Нам ще далеко до дійсних політичних впливів, до справжньої політичної репрезентації. Пригадаємо, що наш колишній міністер Михайлюк Старчевський, кандидуючи на лідера консервативної партії одержав був тільки понад сорок голосів. Алберта, не зважаючи на поважну кількість послів у провінційній леґіслятурі і репрезентацію в парляменті Канади, досі не мала ні одного сенатора — українця.

Є ще одна, зовсім не весела для нас статистика: наші здобутки на освітньому полі мізерні. Жиди Канади мають 9% людей з університетською освітою, анґлосакси — 4.5% французи — 2.4%. А ми — тільки 2%! Мало, надто мало нашої молоді йде в університет.

НАВІЩО ПОЛІТИКА? Вже старовинний римлянин Цицерон прекрасно розумів ролю політики в житті народу: «Коли вам кажуть, що політика — сумнівна справа, не вірте. Хіба що байдужа вам доля ваша, доля ваших дітей, вашої країни, хіба що вам немає різниці, хто і як керуватиме вами, де і як будете жити і чи будете мати що їсти і в що одягнутися».

Тим більше в наш час треба застерегти проти нерозсудливого погляду, мовляв, порядна людина в політику не мішається, бо політика — трохи нечиста річ. Вистачить подумати: хто ухвалює закони і зберігає їх? хто керує життям провінції? хто збирає податки, а опісля ухвалює, на які цілі вони мають йти?

Кому це може бути байдужим? Адже те, що країна має, є вислідом політики: включно з нашою свободою, нашою освітою, навіть нашим економічним добробутом. І бідний народ, який цього не розуміє. Я гадаю, що навіть рівність, за яку так змагаються в Канаді, це справа політики.

Політика, немає найменшого сумніву, це основа суспільного життя й цивілізації, це щось, без чого трудно уявити якийнебудь лад і порядок.

Чому, отже, треба нам брати участь у політичному житті? Тому що в політиці, тільки в політиці вирішуються основні справи життя країни і кожного її громадянина.

ГОЛОСУВАННЯ. Звичайно, не всі в однаковій мірі можуть чи мають можливості брати участь у політичному житті. Але що всі повинні брати участь — немає сумніву. Я тут маю на думці основний рівень політичної участи: голосування.

Статистика каже, що чим люди бідніші й менш освічені, тим більше в них байдужість у час голосування. Українці часто виявляють таку байдужість, хіба що треба підтримати «нашого». Як «нашого» кандидата нема, тоді кажуть: а, що там один голос! Коли ж спитати: «невже ж хто має два голоси?», то здивуються плечима і відмовчуються.

Правдою бо є, що кожна людина має тільки один голос і що кожний голос має точно ту саму силу.

Однак саме голосування — то ще не справжня участь у політичному житті країни. Треба нам підійматися на вищий рівень.

ПАРТІЇ. Дуже мало канадських українців належать формально до політичних партій. Деколи аж моторошно стає, коли оглянутися кругом і трудно завважити когось з українців на політичному зібранні чи з'їзді. Коли я був в Торонті на конвенції консервативної партії, що вибирала свого лідера, там серед бл. 2,400 голосуючих делеґатів і бл. 6,000 спостерігачів і гостей було тільки яких 25 українців. І як сподівався, щоб Михайло Старчевський одержав більше голосів, як дістав?

Те ж саме у провінціях.

Хіба так тяжко дати долари на рік і стати членом партії?

Членство в партії дає нам неабияку змогу сказати нашим впливовим співгромадянам, чого нам треба, що нам не подобається, які наші погляди на таку чи іншу проблему. Зямало виступати тільки на українських зібраннях, замало писати в газетах: «нам належиться». Індіянам теж багато що належиться — і що з того? І французам досі належалося, але щойно теперішня їхня діяльність дає виразні висліди.

Треба, отже, йти туди, де вирішуються справи країни, тобто в політичні партії.

ПОСТИ В ПАРТІЇ. Треба нам не тільки формальних членів політичних партій, треба, щоб були в нас люди, які мають відповідальні пости в партіях і належать до керівного кола даної партії. Це третій щабель участи в політичному житті.

Люди, що належать до керівного кола партії, мають ще більший голос. Звичайно, щоб увійти в цю сферу, треба бути діяльним, треба часто давати не тільки працю й час, а й гроші. Наша участь на цьому щаблі, треба з певністю твердити, ще менша. Діяльних і керівних одиниць у партіях: ліберальній, консервативній, соціяльного кредиту чи новій демократичній — можна порахувати на пальцях рук.

Про нас і нашу долю, таким чином, далі рішають інші, а, як відомо, своя рука — собі кривда.

Без праці — нічого немає і не буде, а без нашої справжньої політичної участи — тим більше ні. І дарма покликатися на демократію й рівність. Яка там може бути демократія й рівність, коли інші думають, працюють, стараються, а ми волікмо спокійно приглядатися? Рівність — пригадаю ще раз — теж родиться з політики, і ми доти не станемо рівні, доки не будемо брати повної участи в політичному житті Канади, доки хтось із нас не стане провінційним прем'єром, а то й прем'єром Канади.

ПОСЛИ. Бути кандидатом якоїсь партії, здобути виборчу перемогу і бути послом провінційної леґіслятури чи федерального парляменту — це найвищий щабель участи в політичному житті. Цей щабель найтрудніше осягнути, бо це вимагає великого політичного вироблення як кандидатів, так виборців. Але з тих, що його осягають, якраз творяться уряди, які в свою чергу рішають про нашу долю взагалі.

Кількість послів українського роду була і є досить велика. Але тут парадокс: чому з Алберти не було досі ні одного українця — сенатора? А тому, що наш політичний вплив був і є замалий.

Ми можемо слушно пишатися такими послами, як Михайло Лучкович, Антін Глинка, Михайло Старчевський. Однак бувають і такі «наші» посли, що не почувають ніякого обов'язку супроти української спільноти і бояться хоч би слово сказати в її користь чи оборону.

Цей факт буде менш дивним, коли об'єктивно визнаємо, що ми ще не беремо участи в політичному житті, ми не маємо членів у партіях, ми не маємо людей на керівних постах у партіях. У час виборів партія сама висуває кандидата з українським прізвищем, який тоді залишається до українських виборців, але почуває себе зобов'язаним тільки супроти партії. У виборах української перемоги здебільшого є перемогами виборчої кон'юнктури, а не справжніми політичними перемогами.

«Голосуйте, за кого хочете, але голосуйте»! Цього замало. Це гасло не для нас, коли справді хочемо забезпечити збереження й розвиток українства в Канаді. Треба не тільки «голосувати, за кого хочете», треба «йти в партію, в котру хочете». Коли більше матимемо членів у політичних партіях, коли деякі з тих членів належатимуть до керівних органів даної партії, аж тоді наше становище покращає. Тоді ми матимемо політичний вплив, а не будемо залежні тільки від політичного вітру.

Наша доля в Канаді головним чином залежить від нашої свідомої і пляновоі участи в політичному житті країни. Зрозуміймо це і покинімо дотеперішню байдужість.

Вивчають статистику українців Канади

Від 1969-ого року в Оттаві існує група дослідників, що вивчають статистику українців Канади. Ця група подала заяву Канадській Раді (Кенада Кавнсил), яка одобрила проєкт, призначивши бл. 50,000 долярів на три роки. Рата на 1970 рік була 14,500 дол.

Три етапи. Після перевірки однорічної праці, Канадська Рада визнала високу якість та вміле виконання першого етапу пляну. На 1971 рік передано цій групі 15,900 дол. на дальші досліди.

Рада також заявила, що дасть 16,900 дол. на 1972 рік і більшу фінансову поміч, якщо буде потреба.

Проєкт використає статистичні дані нового перепису 1971 року. Закінчення дослідів і праці передбачається в 1975-ому році. Тоді цей збірник має бути публікований під назвою «Статистичний огляд українців Канади: 1891 - 1971». Це буде повна, докладна студія провірених статистичних даних.

Господарські справи дослідної статистичної групи веде департамент історії при Оттавському університеті, в якому голова дослідної групи сенатор П. Юзик є професором.

Працівники. Організація статистично-дослідної групи така: голова — сенатор д-р Павло Юзик; головний редактор — д-р Влас Даркович; керівник дослідів — д-р Іван Тесля; керівники відділів: іміґрації — д-р Іван Тесля; людність — Борис Мигаль; заняття і праця; віровизнання; народжуваність і смертність; подружжя — Зенон Янковський; здоров'я — д-р Іван Войчишин, політична діяльність — Ростислав Шульгин.

Редакція відділів «Еміґрація», «Освіта й виховання» й «Українська преса» остаточно ще не обсаджені.

Консультанти: д-р Володимир Кей-Кисілевський, проф. д-р А. Романюк і І. Подолюк; секретарка: п-і Сл. Прокопович; технічні помічні сили: п-і М. Хевна, п-а Ір. Улицька, п-а С. Лищук і п-і Л. Іващко.

Праця ведеться в студійних кімнатах Національної бібліотеки та в приміщенні департаменту історії Оттавського університету.

З «ЛИСА МИКИТИ»

1971 рік. Прочитуючи «Свободу», заходиш у голову: чи цей 1971-ий рік є роком Лесі Українки, чи роком хмародера Українського Народного Союзу в Джерзі Сіті?

Попель. Про покійного професора Богдана Попеля у Чікаґо кажуть: боровся за старий календар, а помер за новим (1 січня).

Ленкавський. Ще один пенсіонер, С. Ленкавський пише тепер захалявні спогади.

Пропозиція. А що, якби бандерівці заміняли Стецька на Прокопа?

Баль у Філядельфії. Чи баль української преси в Філядельфії відбувся згідно з кодексом етики українського журналіста?

ЧССР. Що значить тепер ЧССР? — Частинно Самостійна Совєтська Республіка.

Княгиня Тереза Сапіга-Сангушко

ПОХОВАНА В КРИПТІ СОБОРУ СВЯТОЇ СОФІЇ

(УПІ, Рим) — За стараннями верховного архиєпископа і кардинала Йосифа переведено до Риму тлінні останки княгині Терези Сапіги-Сангушко, які, по десятьох роках, мали бути, згідно з тамошнім правилом, усунені з могили в Мерзано. Недавно їх поховано в крипті собору Святої Софії. Верховний архиєпископ відслужив св. Літургію з Панахидою над домаминою з тлінними останками в крипті собору. Було багато рідні і знайомих.

З похороненням княгині Терези в Святософійському соборі заховано для майбутніх поколінь українського народу і для збереження у пам'яті вірних нашої помісної Церкви частинку нашої світлої, а водночас так часто скорбної, національної і церковної історії. Важно це ствердити, бо для повноти церковного й національного життя необхідна свідомість свого довговікового минулого.

КНЯЖІ РОДИ. Княгиня Тереза Сангушко народилася 7 травня 1864 р. Рід Сангушків через посвоячення виводиться з давнього великокняжого литовського роду Ґедимина. Через одруження з князем Левом Сапігою в 1883 р. з'єднались ближче два старі княжі роди, яких корінця сягає початків княжої доби державного життя Руси—України й перших часів родження й росту помісної Церкви: Київської митрополії і всієї Руси. Землею, яка зростила княгиню Терезу та її чоловіка князя Лева, була земля українська: село Гумниська на Брідщині і с. Більче Золоте на Поділлі. Церковною батьківщиною обох родів — Сапіґів і Сангушків — у перших століттях християнства на східноевропейському просторі була Київська митрополія, про що свідчить архиєпископ Мелетій Смотрицький у своїх записах про далекі болярські й княжі роди, які через складні політичні й церковні переміни переходили на латинство та підпадали під вплив польської національної культури.

З точки зору скорбної історії українського народу й помісної Церкви Київської митрополії, — це прикрі й болючі явища. Та Божий промисел незбагненний і таємничий. У тих явищах треба доглянути щось, що не ділить, а єднає: вселенське християнство, яке у багатстві свого благочестя, богословської мисли й в зовнішному вияві богопочитання єднає у вірі всіх, теж прадавні роди, що в'яжуть з собою цілі століття життя кількох народів, яким призначено жити чи то разом, чи то як близькі сусіди на якомусь просторі землі.

Сангушки-Сапіги — додамо ще рід Шептицьких — містять у собі цю нерозгадану таємницю Божого промислу, таємницю спільних родів, спільної історії, спільної Церкви-Матері, спільної рідної землі, спільної, часто трагічної, історичної долі, спільної людської і християнської культури.

Вмити з позиції універсальної спільности бачити в партикулярних різницях мозаїкові елементи, які не розбивають, а єднають і творять образ багатогранного суспільного, церковного і міжнародного життя і міжлюдських взаємин — це мистецтво життя, це також творче в житті народів.

Усі ті давні роди пройшли в історії такий самий скорбний шлях, як і землі чи народи, на яких вони народились і серед яких вони жили: давня Русь-Україна, Литва, Білорусь, Польща. Всі роди, як і названі народи, внесли у скарбницю всесвітнього християнства й вселюдської культури такі вартості, яких не дасться затерти з лиця всього середньо і східноевропейського простору.

У похороненні княгині Терези в крипті собору Святої Софії збережеться пам'ять про важкий шлях тих родів та народів як просторі, де находиться матірні українські землі і Церква-Мати Київської митрополії. Тлінні останки княгині будуть вказувати на спільність вселенського християнства і спільної багатства

(закінчення на 5 стор.)

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ЧУДОВИЙ КОНЦЕРТ

Часто в нас на закінчення концерту виступає один з організаторів, щоб подякувати добрим людям, що ласкаво прийшли. І досить часто, справді, треба подякувати, що прийшли. Минулої неділі в найбільшій залі Едмонтону був такий концерт, що учасники повинні подякувати молоді, яка виступала, і добрим людям, що ту молодь навчають.

До плаксивих не належу, приймімі до таких не зараховую себе. Однак признаюся, що я був зворушений до сліз прегарним Шевченківським концертом. У багатьох людей в очах блищали сльози радости. Мені здається, що й Шевченко на портреті п. В. Доброліжа теж був зворушений, побачивши стільки молодого нашого цвіту на сцені і так багато людей у Ювілейній авдиторії.

Між учасниками були два наші Владики, католицький і православний, було духовенство обох Церков. Як приємно дивитися, що й ми вміємо виступити разом, як інші культурні народи. Давнодавно я не мав такого живого відчуття, що українці є не розсвареними групами, а таки нацією, як минулої неділі.

Едмонтон В. Гавраш

ФАКТИ ДО ВАШОГО ВІДОМА

МОЖНА ТЕПЕР ДІСТАТИ НА ОСНОВІ

ПРИПИСІВ ПРО ПРАВА ЛЮДИНИ

Чи вам був відомо, що Албертський уряд має відділ, що його суттевим завданням є захороняти горожан перед нечесними та дискримінаційними практиками? Як при набиранні на працю, в публічній обслузі чи при винаймні приміщення трапляється такі при винаймні приміщення трапляються такі ри, походження чи місця уродження, ви маєте право подати відклик через наше бюро. Вичерпні інформації подані ясно в серії відповідних брошур.

Пишіть уже по безплатні брошури.

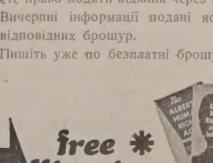

free * literature

HUMAN RIGHTS BRANCH
Alberta Department of Labour
Room 1007, 10808 - 99th Ave.,
Edmonton 6, Alberta

Please send me information on Alberta's Human Rights regulations.

Name: .....

Address: .....

City ..... Zone .....

КАНАДЦІ...

Щороку приблизно 60 тис. осіб з усіх частин світу стають канадськими горожанами.

Можливо, що ви також прожили в Канаді декілька років і думаєте про прийняття громадянства. Якщо ви в числі тих, які можуть стати канадськими громадянами, Канада радо вас прийме в ряди своїх громадян.

Ви зможете довідатися, чи ви маєте право прийняти канадське громадянство, відвідавши один із нижченаведених судів відділу громадянства Канади. Там вас радо приймуть, дадуть вам відповіді на всі ваші питання та допоможуть вам виповнити вашу анкету.

Якщо ж ви не можете відвідати одну з цих установ, то напишіть в одну з тих, яка знаходиться найближче до вас і вам вишлють всі деталі відносно громадянства.

COURTS OF CANADIAN CITIZENSHIP

55 St. Clair Avenue East
TORONTO, ONTARIO

150 Main Street West
Zone A
HAMILTON, ONTARIO

National Revenue Building
166 Frederick Street
KITCHENER, ONTARIO

360 St. Paul Street East
ST. CATHARINES, ONTARIO

Federal Building
Room 304, 19 Lisgar Street South
SUDBURY, ONTARIO

Dominion Public Building
5th floor, 457 Richmond Road
LONDON, ONTARIO

Federal Building, 5th floor
185 Ouellette Avenue
WINDSOR, ONTARIO

2054 Broad Street
REGINA, SASKATCHEWAN

508 Financial Building
230 - 22nd Avenue
SASKATOON, SASKATCHEWN

Sir Alexander MacKenzie Building
9828 - 104th Avenue
EDMONTON, ALBERTA

Oil Exchange Building
Suite 300, 309-7th Avenue S.W.
CALGARY, ALBERTA

1075 Georgia Street West
VANCOUVER, B.C.

Customs Building
816 Government Street
VICTORIA, B.C.

Centennial Building, 6th floor
Corner Sackville & Granville Sts.
HALIFAX, NOVA SCOTIA

McLean-Spear Building
77 Vaughan Harvey Blvd., Box 828
MONCTON, NEW BRUNSWICK

Commerce House, Room 1080
1080 Beaver Hall Hill
MONTREAL, QUEBEC

9th floor, 150 Kent Street
OTTAWA, ONTARIO

You may also write to: Citizenship Registration Branch National Building, 130 Slater Street OTTAWA 4, Ontario

GOVERNMENT OF CANADA
GOUVERNEMENT DU CANADA

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТАННЯ

До багатьох різних чинностей мейора належить теж і відповідати на запитання. Едмонтонці питаються про різні речі телефоном, деякі звертаються до мене особисто, а велике число запитань приходить поштою в листах. Тими останніми я найбільше задоволений, бо вони мені дають нагоду послуговуватися у моїй відповіді інформаціями працівників управи міста, а, що важніше, відповідати на них тоді, коли я маю на те відповідний час.

До мейора звертаються люде з багатьома різними запитаннями. Я гадаю, що я буду таки чесний із собою, як скажу, що їхнє число є прямо астрономічне. Одної хвилини я мушу відповісти й подати свою опінію на суспільні відносини в Бразилії, а зараз відтак треба вияснити комусь, чому моя секретарка, як пише якісь листи для мене, не подає на долині листа початкових літер свого імені.

Два наведені приклади є троха скрайні, але таких є багато. Я відповідаю на кілька питань чи суґестій кожного дня, які властиво є спрямовані не на властиве місце. А саме на них повинні відповідату федеральний або провінційний уряд, різні організації чи навіть деякі приватні підприємства. Якщо я можу, то я найрадше спрямовую запитання того остнього роду до властивого джерела інформацій. Деякі люди уважають то за звичайний викрут, але дуж;е часто запитання є того роду, що мейор не знає що на них відповісти й не може дату правильної відповіді.

Через те я часто спрямувую того роду запитання прямо до тих, що можуть мені прийти з допомогою дати правильну відповідь.

Дозвольте мені навести вам для приміру кілька запитань, що є поза моєю спроможністю дати на них задовільну відповідь.

а) Чому канадці, що дістають допомогу з суспільної опіки, не дістають більше грошей?

б) Чому місто не додає їм від себе ще грошей?

в) Чи я не міг бу вжити свойого впливу, щоб ті люде діставали більше грошей?

Такі запитання, як наведені, в дійсноти хотять примусити мейора вживати його впливу чи впливу міської управи на те, щоб здобути для тух людей те, чого вони самі не могли осягнути, як старалися про допомогу в міських працівників, чи працівників провінційного чи федерального урядів.

На жаль, насправді є так, що я дуже часто не маю спроможности вживати свойого впливу, чи власти, щоб змінити рішення, які винесли працівники урядів, чи може навіть працівники управи міста, бо вони зробили те згідно з законаму, а ті закони є або міські, або котрогось з ваших урядів, провінційного чи федерального.

Деякі запитання, які спрямовують до мене, можу назвати хоба одиноким словом: химерні. На приклад, один едмонтонець пише, як би то можна купити дім, якуй продано, й його мають перевозити й дає мені доручення глядіти за таким домом, мати його прохання на оці й, як булуть якийсь дім перевозити, негайно йому про те дати знати.

Інший питається мене, хто забив кіл посередуні його травника й чому. Одна жінка пише: „Я думаю, що мій чоловік уже помер. Прошу перевірте то й дайте мені знати, чи то правда".

Або: „Мені потрібний дозвіл на полювання в Алберті. Прошу, вишліть мені такий!" То звичайно від американських громадян.

Ще хтось інший пише, щоб я відіслав до Европи імігрантів, бо тепер у Канаді велике безробіття.

Інший нарікає, що в Едмонтоні дуже затруєне повітря й питається мене, чому я на заборону автомобілям їздити едмонтонськими вулицями.

Ще хтось каже мені, що як я виступаю на кольоровій телевізії, то моя голова виглядає завелика у відношенні до мого тіла.

В часі Клондайк-днів одні кажуть мені зголити мою бороду, інші кажуть виростати ще більшу, як скінчаться ті дні — одні й другі приблизно рівноважаться 50-50%, якщо йдеться про цю справу.

З того, що я писав досі, ви можете собі подумати, що люде не звертаються до мейора із слушними й оправданими запитаннями. Так воно насправді не є.

Величезна кількість запитань до бюра мейора є справді оправдані й слушні й дотичать важної частуни праці мейора. На них усіх треба відповісти.

Мене можуть питати про вуличний рух в якійсь окремій дільниці міста, які є можливости розвитку якоїсь промисловості, якщоб її започаткував у Едмонтоні, яка моя думка про скорий вулучний рух („рапід транзіт"), з якої книжки можна довідатися про проблеми великих міст та багато інших запитань, які є вповні слушні.

Деколи мейор може прискорити розв'язку якоїсь справи, або запропонувату приємливу розв'язку та витягнути допоміжну руку едмонтонцеві.

Мені мило держати зв'язок з мешканцями Едмонтону, знати їхні клопоти й потреби, бажання та задуми. Мені мило діставати від них поради, бо часто ті ради, що я їх дістаю, приносять мені розв'язку якоїсь проблеми, що мене мучила.

Мене обурює лише один рід запитань, а саме ті, які писані в образливому тоні, лайливими та неввічливими словами. Сюди належать звичайно всі анонімні листи, але я призвичаївся коротко, після приходу до уряду мейора, що найкращий спосіб поладнати їх — то викидати до коша зі сміттям, навіть не читаючи. Загал людей не користується образливими чи неввічливими словами й я дуже радий, як можу їх в чому допомогти.

Та всетаки мені здається, що в цілому беручи, за багато листів, що приходять до бюра мейора є некорисні. В них є дуже часто критика чогось, без подавання розв'язки даної проблему. Знову ж часом дехто пропонує розв'язку справи, що її обговорюють, або деколи хтось опирає свої заміти на основах, що від початку до кінця неправдиві. Того роду люде є деколи аж надто докучливі і я, відповідаючи їм, пишу їм таки виразно, що вони мені докучають.

Зате занадто рідко, але всежтаки досить часто, щоб упрнємнити уряд мейора, деякий розсудливий едмонтонець сяде й напише листа, в якому висловлює признання, що мейор зробив щось доброго й корисного для міста. Того роду лист варт більше як сто образливих листів і я, звичайно, як дістану такого листа, попадаю в добрий настрій, сідаю й пишу коротенького листа з подякою.

Мені здається, що люди які є позитивні в свому підході і які не вагаються сказати раз і другий, сказати, що хтось робив щось доброго, що їм подобається, є якраз ті, що допомагають переносити легше різні неприємности й нарікання від других людей.

Айвор Дент,
мейор

Едмонтон, Алберта

МОЛОДЕНЬКА УКРАЇНКА НА ТЕЛЕВІЗІЇ

Ірина ТАРНАВСЬКА

В неділю, 14 лютого в музичній телевізійній програмі „виступ артистів" виступала молоденька п'яністка Ірина Тарнавська. Вона грала на фортепіяні варіяції на тему „Три сліпі миші" І. Томпсона та „Аріетта" Р. Глієрі. До телевізійної програми запропонував талановиту молоденьку Ірину її учитель п. А. Нюкамб, професор музики при Алберта Коледж, відмічуючи тим непересічні музичні здібності своєї учениці.

Ірина Тарнавська, на свому десятому році життя, є в сьомій клясі гри на фортепіяні. Минулого року на іспиті перед комісією Торонтської консерваторії вона одержала в своїй клясі найвищі марки, що й окремо була відмітила те згадана комісія.

Молоденька Ірина є найстаршою дитиною п-ва Андрія й Оксани Тарнавських. Вона є ученицею п'ятої кляси канадської школи св. Володимира і відмінницею п'ятої кляси рідної школи при церкві св. Юрія, прегарно володіє в слові і письмі українською мовою. Вітаємо молоденьку п'яністку та бажаємо, щоб була потіхою батьків та надією української спільноти в Едмонтоні.

ЗМОДЕРНІЗУЙТЕ ВАШУ ХАТУ!

МИ ВАМ ЗБУДУЄМО МОДЕРНИЙ, СПЕЦІЯЛЬНО ДЛЯ ВАС ЗРОБЛЕНИЙ СТІЛ НА СНІДАННЯ У ВАШІЙ КУХНІ

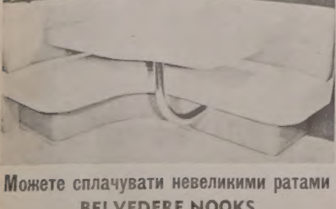

Можете сплачувати невеликими ратами

BELVEDERE NOOKS
7210 - 112 Ave., Edmonton
Tel.: 479-7330

В КОЖНІЙ МІСЦЕВОСТІ АЛБЕРТИ

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

„ВІДМОЛОДЖЕНІ МЕТРИКИ"

В. ГАВРИШ

Я розписався досить широко про різні клопоти з документами для одержання державної пенсії для старших людей, але може декому моє писання стане в пригоді, бо з нього може довідатися, які є труднощі для одержання пенсії та які є способи зарадити, якщо хтось не має відповідних документів.

Тепер ще згадаю про одну трудність з метриками, а саме про т.зв. „відмолоджені метрики". То торкається передусім наших дорогих жіночок, бо чоловіки ніколи своїх метрик не „відмолоджували". Бодай я з такими не стрічався в свойому житі.

При „відмолоджених метриках" я маю на думці тих наших дівчат, які, як виходили заміж, зменшували собі троха років, щоб бути молодшою. Не знаю, чи то було аж конче потрібне, бо, як котромусь хлопцеві дівчина сподобалася, то він певно був би женився з нею, чи вона була 3-4 роки старша, чи стільки ж років молодша. Але то мабуть належало до звичаю, щоб дівчина була молодша від хлопця. Очевидно, що той „відмолоджений" вік вписували до метрики вінчання і з тим „відмолодженим віком" дівчина йшла через ціле життя. Аж проходив час на пенсію й тоді вона вже казала чоловікові правду й шукала способу, як би додати собі „відмолоджені роки" й дістати пенсію. А то було нелегко. Бо „відмолоджений вік" був записаний і в шпиталі, як вона мала дитину, і в лікаря і при переписі населення („цензус") і на всіх інших документах.

Тоді треба шукати способу, як ту похибку молодої дівчини направити. Я сидів раз в трибуналі для справ пенсій, де була якраз справа нашої дівчини, що собі була „обірвала" три роки. Всі документи, після вінчання, мали її „відмолоджений" вік. Щастя, що в списках корабельних пасажирів, які має іміграційний уряд був, правильний вік тої жінки. Я дістав посвідку з іміграційного уряду й пішов з тим до пенсійного бюра. Там створили „трибунал" для тої справи, в якому був і я. Окрім посвідки з іміграційного бюра треба було ще шукати інших доказів.

Ми почали досліджувати родину тої жінки. Вона мала двох братів, один з них був уже на пенсії. Отже брат був старший за неї. Мала теж три сестри, дві молодші від неї, а одну старшу, яка вже померла. Розглядаючи роки роджения її брата та сестер, ми дійшли до переконання, що вік, поданий тою жінкою при приїзді до Канади, був правильний та що їй таки належиться пенсія.

Ми поправили її роки, але ще треба було устійнити день її народження. Вона називалася Марія, отже ми взяли один день, що був близько Різдва Богородиці й поставили його як день її народження. Так ми поправили „відмолоджену" метрику, підписали всі документи і жінка дістала свою пенсію. Вона мені дуже дякувала, хотіла навіть платити, але я не взяв нічого, бо я властиво нічого сам не зробив. Я був задоволений, що вона врешті дістала пенсію, яка їй таки справді належалася.

Я також не мав метрики, як подавався на пенсію. Але всі мої документи в Канаді, як канадське громадянство, всі переписи населення та всі дозволи, („лайсенси"), які я діставав у Канаді, годилися з тою датою, яку я подав при приїзді до Канади. Я пенсію дістав без ніякого клопоту.

І З НАРЕЧЕНИМИ БУВАЮТЬ ТРУДНОЩІ

Коли я вже при документах, то згадаю ще про одні документи, з якими ще й тепер нераз є клопіт. А саме йдеться про документи для наречених.

Деякі наші хлопці ще й тепер знаходять собі дівчину десь в іншому краю й хочуть її спровадити до Канади. Канадській іміграційний закон вимагає, щоб той, хто хоче спровадити наречену, доказав, що він її знає довший час, тобто, що з нею переписується, щоб склав гроші на її дорогу до Канади й назад, якщо з нею не одружиться, щоб пред'явив посвідку з банку, кілько має грошей і посвідку від працедавця, кілько зарабляє та заяву від якоїсь родини, яка згодиться передержати дівчину до того часу, доки вона або не вийде заміж, або не повернеться назад, і посвідку від священика, який знає нареченого й згодиться його з тою дівчиною, що приїде, повінчати.

Канадський уряд не признає в тому випадку цивільного вінчання, але вимагає, щоб така пара вінчалася в церкві. Добре, якщо наречений належить до якоїсь парафії, ходить до церкви й легко може дістати від свого пароха посвідку, що його звінчає. Але як хтось працює десь в лісах, або копальнях, де нема нашої парафії й не знає ніякого священика, тоді є клопіт. Священики відмовляються підписувати такі заяви, бо не знають нареченого. І слушно. Бо то є певного роду порука, а, як можна за когось ручити, як ви його не знаєте.

Я сам мав багато разів до діла з такими нашими хлопцями й старався їм допомогти. Й тут мушу з вдячністю згадати польського священика о. Мікса, що колись був парохом у Ст. Майкел, Алберта. Коли мені треба було підписати для когось вимагану іміграційним урядом посвідку, а ніхто інший не хотів підписати, то я тоді йшов до о. Мікси й він завжди підписував. Він ніколи не дивився на те, чи то був поляк, чи українець, але підписував заяву й нічого за те навіть не брав. О. Мікса є тепер десь в ЗДА. Але я завжди згадую його з вдячністю, бо він неодному нашому хлопцеві став у пригоді.

Але такі священики є ще й тепер і то наші, українські. Перед кількома роками приїхав до мене наш хлопець з копальні в Елдорадо, Саск. Він хотів спровадити дівчину з Польщі. Мав усі папери, окрім посвідки від священика. Він не знав ніякого священика в Едмонтоні, в Елдорадо теж до церкви не ходив й не мав від кого дістати посвідки. Тоді я пішов до одного знайомого священика, який теж нераз став мені в пригоді, й той священик підписав потрібну заяву. Дівчина приїхала, тоді той священик їх звінчав, а за рік вони приїхали христити донечку до того самого священика й той наш хлопець не міг надякуватися священикові, що йому допоміг.

То може виглядати на дрібничку, але ціле життя складається з дрібничок. А така дрібничка допомогла тому хлопцеві спровадити дівчину й одружитися. А я і той священик були раді, що йому до того допомогли й зробили добрий вчинок.

Річна передплата „УВ" — тільки $5.00

Торгилд, Алберта

ЗОЛОТИЙ ПОДРУЖИЙ ЮВІЛЕЙ П-ВА П. МАСЛЯНКА

п-во Петро і Віра Маслянка

В суботу, 21 листопада 1970 р. п-во Петро і Віра Маслянка з Торгилд відзначили врочисто 50-річчя свого подружого життя. Пополудні в українській католицькій церкві в Вох о. П. Петришин відслужив Молебень та уділив ювілятам ювілейного благословення. Церква кула заповнена родиною, приятелями та сусідами, що хотіли звеличати це рідке торжество своєю приявністю. Після богослужби відбулося прийняття з танцювальною забавою в коммюніти сентер у Торгилд.

Головний стіл був гарно прибраний червоними рожами та білими квітами, серед яких пишався триповерховий весільний торт з золотим написом „50". За головним столом сиділи, окрім ювілятів, дружби та дружки, що були на весіллі перед 50 роками: п. Й. Трач з Нестова, і п-і Анна Кревай з Бон Аккорд, мати ювілятки п-і Марія Бойчук, вісім синів ювілятів: Валтер, Еміль і Павло з Едмонтону, Давид з Террас, Бр. К., Петро з Ванкувер, Бр. К., Юліян та Моріс і Пилип з Вестлок; три дочки: Олена Татарин та Єлисавет Гартман з Ванкувер і Марія Семчук з Едмонтону. Поруч них сидів теж мейор Ровленд з Торгилд з дружиною, албертський посол М. Сенич, господар прийняття Т. Татарин з дружиною, найстарший внук зі своєю дочкою Лорі Анною, одинокою правнучкою ювілятів. На прийнятті були теж всі 26 внуків ювілятів.

Прийняття розпочалося молитвою, що її проказав о. П. Петришин, після чого всі засіли до смачної вечері, що її приготовив жіночий відділ торгилдської коммюніти ліґ. Після вечері виніс тоаст в честь ювілятів їхній найстарший син Валтер, а найстарший внук Нік Татарин переказав історію свого дідуня. Ювілят Петро Маслянка прийшов на світ 1892 р. в селі Гриньківці, пов. Гусятун, Західна Україна, в родині, де було чотирьох братів та дві сестри. Ювілят приїхав до Канади кораблем в 1912 р. й заїхав до Оттави, де працював недалеко Оттави в лісі при зрубці дерева. В 1914 р. він переїхав до Західної Канади й працював на різних роботах у різних місцях аж до 1917 р., коли взяв два гомстеди в околиці Торгилд. На цій фармі ювілят живе з дружиною й досі.

Панна Марлін Масляка, найстарша внучка, переказала історію своєї бабуні. Ювілятка Віра прийшла на світ в родині Бойчуків у Стінен, Саск., в 1906 р. Окрім неї було ще три сестри та чотирьох братів. Родина Бойчуків приїхала до Канади з села Кам'яне к. Черновець, Буковина. В 1915 р. батьки ювілятки перейшли жити зі Стінен до Нестова, Алберта. Звідси вона й вийшла заміж за Петра Маслянка в 1920 р. й того часу живе з ним на фармі.

Посол М. Сенич склав побажання від себе, а відтак прочитав привітальні телеграми від ґенерального губернатора Р. Міченера та його дружини, від прем'єра П. Трюдо, провідника опозиції Р. Стенфілда та федерального посла Дж. Біга. Відтак посол Сенич вручив ювілятам грамоти золотого подружого ювілею від албертського ґубернатора МекЮвена та албертського прем'єра Г. Строма. Також мейор Торгилд Ровленд передав грамоту містечка Торгилд.

Телеграфічні привіти прислали ще п-во О. Онищук, п-во М. Козманюк із Стінен, Саск. та Леона Канюка і Марія Ґонек з Ванкувер, Бр. К.

П. С. Зелінський причитав привіт та благословення від Преосвящ. Ніла, едмонтонського Владики. П-і М. Колісник вручила від відділу ЛУКЖ в Вох велику китицю квіти, а п. Я. Боднар, місцевий дяк, проспівав у честь ювілятів пісню.

П. М. Семчук передав ювілятам дарунок від усіх переносний телевізійний апарат, а образ до світлиці (лівінґ рум) вручив від імені внуків Р. Татарин. Окрім того діти, внуки, родина та приятелі передали багато особистих дарунків.

На прийнятті було багато гостей споза Торгілд — з Ванкувер, Терас, Ню Вестмінстер та з багатьох місцевостей Алберти.

Після прийняття відбулася забава з танцяму при звуках оркестри „Північні трубадури".

П-во Маслянка середечно дякують усім і кожному зокрема за участь в їхньому ювілею та всім, що чимнебудь причинилися до його звеличання.

З нагоди ювілею п-во Маслянка передали 15.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а п-ву Маслянка бажаємо ще багато милих літ прожути.

ДРУКАРНЯ
„УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"
ВИКОНУЄ:

- фірмові коверти
- фірмові листи
- афіші, летючки
- візитівки, білети
- книжки
- базарові квитки
- брошури
- весільні запрошення

UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 St.
Edmonton, Alberta

Едмонтон, Алберта

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. С. БЕРЕЖАНСЬКОЇ

В дописі про бл. п. через недогляд подано неправильну дату смерти та похорону бл. п. Сикліти Бережанської.

Покійна померла 19 лютого 1970 р., а похорон відбувся 23 лютого.

бл. п. Сикліта Бережанська

ВАЖЛИВЕ!
АВТА В УКРАЇНУ!

Лиш через короткий час

МОСКВИЧ 481E
Америк. $2,875.00

ЗАПОРОЖЕЦЬ
ЗАЗ 966 - Амер. $1,895

Можна купити лише обмежену кількість, тому

НЕ ЗВОЛІКАЙТЕ!

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШЕ ЧЕРЕЗ

INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
NEW YORK, N.Y. 10010

Лік на недомагання
ЖОЛУДКА

для таких жолудкових забурень:
вкритний білий язик
жолудкові кваси
нестравність
згага
болі голови через жолудок
поганий запах з уст
вживайте

ELIK'S жолудковий порошок ч. 2

Його акцією є знвтралізувати жолудкові кваси, які спричинюють, посередньо або безпосередньо багато з найбільш розповсюджених недомагань жолудка.

ELIK'S жолудковий порошок ч. 2
є успішний

Його складники є злагіднюючі для жолудка, мають гарний смак і помагають на звичайні недомагання жолудка. Повні вказівки на наліпці на коробці.

Ціни: $2.50, $3.50

ELIK'S PRESCRIPTION DRUG STORE
Dept. C.F.
222-20 St. W., Saskatoon, Saskatchewan

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН